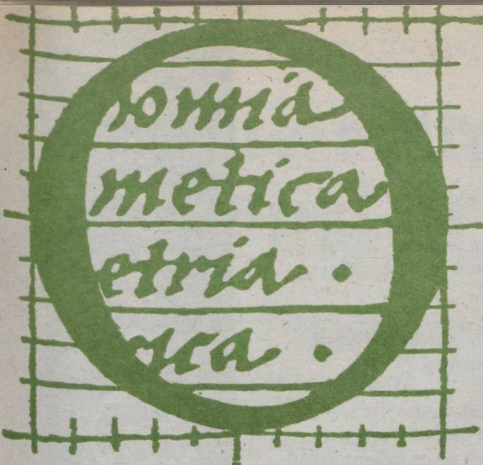

bservant ²

Jaargang 13, 3 september 1992

Informatie- en opinieblad van de Rijksuniversiteit Limburg • adres: Postbus 616, 6200 MD Maastricht • tel. 043-883174

Inhoud

Minister Ritzen mag volgende week woensdag, twee dagen na de opening van het nieuwe academisch jaar, het nieuwe faculteitengebouw op Randwyck komen openen, want hij heeft tenslotte de rekening betaald. Maar meer dan een even beleefd als onoprecht bedankje zal er niet af kunnen van de eerste bewoners. Het gebouw heeft inmiddels al de weinig vleierende bijnaam 'Stammheim aan de Maas' gekregen, zozeer wordt het verblijf als 'Isolationsfolter' ervaren. Op pagina 10 en 11 mogen de gevangenen uitvoerig luchten. Op pagina 7 een bespreking van de geschiedschrijving van de medische faculteit, die de verhuizing naar het nieuwe gebouw als mijlpaal moet markeren. Op pagina 20 een bericht uit België, waar gemeentebesturen zich ongerust maken over kamers: wie komt daar wonen als de studenten wegblijven?

BMC-hokken blijven nog in gebruik

Ondeugdelijke muren in nieuw proefdierversblijf

De centrale proefdierenvoorziening, CPV, blijft tegen alle bedoelingen in nog geruime tijd in het BMC. De reden: het stucwerk van de beoogde CPV-kwartieren in de nieuwbouw in Randwijck bezit niet de juiste samenstelling. In plaats van op 21 juli zal de verhuisdatum van het CPV nu in de buurt van december komen te liggen. De universiteit beraadt zich nog op schadeclaims bij de aannemingscombinatie HBM-Cremers.

Het stucwerk in de proefdierruimtes bevat volgens het hoofd bouwzaken ir. H. Beijer te weinig cement, en daardoor verhoudingsgewijs teveel kalk. Het resultaat is een brokkelige structuur, weliswaar afgedekt met een groene laklaag, maar niet bestand tegen een botsing van een flink karretje met een hond of een schaap erop. Wanneer de muur eenmaal open ligt is het met de absolute eis van volstrekte hygiëne gedaan. De ruimtes worden normaliter twee keer per dag gedesinfecteerd en met een hogedrukspuitschoongemaakt. "Daar moet het dus tegen kunnen", zegt Ton van den Bogaard, hoofd CPV. Niet alleen hij is gedupeerd, ook de onderzoekers die proefdieren voor hun research gebruiken en die wel al verhuisd zijn naar de nieuwbouw lijden eronder. Van den Bogaard zal nu een pendeldienst organiseren om de gewenste kleinere dieren naar Randwijck te transporteren, "want we willen niet dat iedereen met een ratje achterop de fiets door de stad gaat rijden". Het wordt dan wel eenrichtingsverkeer, waarschuwt hij. Alleen die dieren die het onderzoek niet zullen overleven worden op deze manier aangeleverd. Beestjes die nog langer mee

moeten houdt hij het liefst onder controle in de eigen CPV-ruimtes. Grotere dieren worden meestal aan langer durende experimenten onderworpen en worden dus sowieso niet vervoerd. Menig onderzoeker zal nu terug moeten naar het BMC, waar speciaal voor dat doel nog enige lab-faciliteiten worden aangehouden. Hoe hoog de kosten van de vergraving zullen oplopen valt nog niet te becijferen. Voorlopig moet een deel van het BMC gehuurd worden van de Japanse Teikyo-universiteit, aan wie de panden per 1 september zijn overgedragen. Verder zijn er de kosten van het herstel. Dat moet met kunst- en vliegwerk worden verricht, want de situatie kan niet meer worden teruggedraaid. Het verwijderen en vervangen van de stuclaag geeft zoveel stof en vocht dat men er de garantie op de technische installaties in de plafonds mee zou verspeelen, meldt Beijer. Er worden dus waar nodig dikke kunststof platen tegen de muur geschroefd, terwijl op iets minder gevoelige plekken glasvezelbehang wordt aangebracht. Het geheel betekent een fikse financiële strop. Voor wie precies, de aannemer HBM-

Cremers of de RL, is nog niet duidelijk. Onderhandelingen daarover worden binnenkort geopend. In dit stadium nemen beide partijen een angstvallig stilzwijgen in acht. Wel wordt van de kant van de RL meegedeeld dat de aannemer erkend heeft dat hij van het bestek is afgeweken. Daarmee zou de verantwoordelijkheid voor de fout aan die kant liggen. Projectleider ir. R.P. van Wingerden van HBM noemt die constatering voorbarig: "Er is wel van het bestek afgeweken, maar dat was in goed overleg met de opdrachtgever".

Men is nu doende met de herstelwerkzaamheden. Maar omdat de nieuwe voorzieningen volgens de aannemer feitelijk boven de besteisen uitgaan zou het hier voor een deel 'meerwerk' betreffen. Zo beschouwd zou dat dus in ieder geval voor rekening van de RL komen. De universiteit tracht uiteraard deze boot af te houden en heeft daarenboven wellicht nog andere claims. Als straks blijkt dat (derde geldstroom-)onderzoeken vertraagd zijn, experimenten niet konden worden uitgevoerd, of aio-aanstellingen verlengd moeten worden, kan zich een aardig dossier ontwikkelen, zegt faculteitsdirecteur Steur. In het standaardcontract tussen de universiteit en de aannemer is een maximale 'vertragingsschade' opgenomen van f 250,- per dag. Dat bedrag vindt de universiteit bij nader inzien te laag, en men onderzoekt nu of er grond is om het contract op dit punt te verlaten en een hogere som te eisen. Onduidelijk is ook nog wie er intern voor de eventuele kosten op moet gaan draaien, de faculteit geneeskunde of het college. Steur is van mening dat fouten bij werkzaamheden die verricht zijn onder toezicht en verantwoordelijkheid van het college niet op de faculteit kunnen worden verhaald. De kwestie is op dit moment nog niet in bespreking. Collegelid Dittrich verwacht echter niet dat hier "grote bestuurlijke commotie over zal ontstaan."

Nieuwkomers in Maastricht bekijken een film in het stadspark. De belangstelling voor de Inkom-introductie daalde dit jaar aanzienlijk (zie pagina 9) - (foto Nelis Tutkey)

Belangstelling voor universiteiten daalt

Sociologie en theologie blijven in zwang. Letteren, economie, landbouw en wijsbegeerte zijn 'uit'. En bij diverse exacte en technische studierichtingen lijkt de ergste daling in populariteit voorbij. Dat zijn de opvallende trends in de vooraanmelding voor de universiteiten.

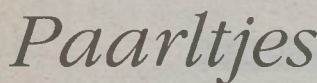
Het aantal belangstellenden voor een wetenschappelijke studie lag half augustus nog steeds zes procent lager dan een jaar geleden. Dat zegt niet alles over het definitieve aantal inschrijvers, maar men rekent - anders dan door het ministerie voorspeld - op een lichte terugval. Maastricht (economie), Rotterdam, Wageningen en Groningen krijgen harde klappen. Twente en Eindhoven lijken deels aan een voorspelde dreun te ontsnappen. Alleen Tilburg en de VU vertonen duidelijke groei.

Studentenvoorkeuren zijn even grillig als het weer. Zelfs de voorspelling voor vanmiddag kan er al flink naastzitten. Dat blijkt, als je de vorige week verschenen Referentieraming Leerlingen en Studenten van O&W vergelijkt met de vooraanmeldingen. Volgens het ministerie is er nu een licht hoger aantal eerstejaars dan in september '91. De vooraanmeldingen bleven echter de laatste maanden steeds achter bij die van een jaar geleden. De vraag rijst dan wat de voorspelling van O&W voor latere jaren - een voortgaande groei - nog waard is.

Zoals het er nu uitziet, melden zich dit jaar geen 36 duizend maar 34 duizend nieuwe studenten bij de universiteiten. Zeker is dat aantal pas als de definitieve inschrijving in oktober op z'n eind loopt. En omdat zich jaarlijks ruim tienduizend vooraanmelders terugtrekken, kunnen kleine veranderingen in 'aanmeldgedrag' de daling al versterken, of teniet doen. Dat laatste gebeurde eerder dit jaar een beetje, doordat veel studenten pas laat overgingen tot vooraanmelding: de achterstand op 1991 liep daardoor terug van bijna 10 tot ruim 6 procent.

Wammes Bos

HOP/Frank Steenkamp

- PRETTY WOMAN do 10-9 20.30.

[illegible]

- Waarom moeilijk doen als de keuze zo makkelijk is!
onafh.dispuut MINX kennismakingsborrel 15 sept 20-
2200u D'n dikke Dragoder Strictly for women.

- **GOEDE BIJVERDIENSTE** voor studenten die op

1,50
3,00
5,00
7,50
10,00
12,50

• In september start ik weer met naailes! Heb je interesse in kleding maken... Bel voor informatie: 043-618511 Marian

HOP
Samen met negen
andere
universiteitsbladen is
Observant
aangesloten bij het
Hoger Onderwijs

HET SPEELVELD

Let op de displays met folders bij u op de universiteit. Daar vindt u meer informatie en de aanmeldingsprocedure.

SHELL INTERNATIONAL BUSINESS COMPETITION 1992

'Faculteitsdirecteur kreeg te weinig tegenspel in docentenkwestie'

De voorzitter van de één jaar oude medezeggenschapscommissie (MC) van de juridische faculteit, mr. Henk Koning, heeft zijn functie afgelopen woensdag neergelegd. Koning vindt dat de MC onvoldoende tegenspel biedt aan de faculteitsdirecteur en "het heeft laten afweten" toen het omstrede aanstellingsbeleid voor universitaire docenten op de agenda stond.

Het aanstellingsbeleid heeft de afgelopen maanden al heel wat gemoederen in de faculteit verhit. Het beleid bepaalt dat universitaire docenten die twee jaar na hun aanstelling niet gepromoveerd zijn of op het punt staan te promoveren, geen verlenging van hun contract krijgen. Alleen wanneer zij zich kunnen beroepen op bijzondere omstandigheden (zwangerschap, ziekte, slechte begeleiding) is uitstel

van executie mogelijk. Toen in mei van dit jaar bleek dat de eerste UD zou worden ontslagen, trad Harm Jan de Kluiver af als lid van het faculteitsbestuur. Hij kon zich niet verenigen met het beleid. De faculteitsraad, die in tegenstelling tot de MC geen bevoegdheden heeft op het gebied van het personeelsbeleid, riep in juni toch een spoedvergadering bijeen. De leden hoopten het bestuur op andere gedachten te brengen en het ontslag te kunnen terugdraaien. Tevergeefs. Wel zei de directeur toe dat hij deze zomer nog samen met de medezeggenschapscommissie een lijst van bijzondere omstandigheden zou opstellen.

Nu is het beleid indirect aanleiding voor het ontslag van de voorzitter van de medezeggenschapscommissie. Henk Koning vond sowieso dat de MC te weinig tegenspel bood aan de directeur. Buiten de vergaderingen om hadden verschillende leden de afgelopen tijd hun grote bezorgdheid over de zaak uitgesproken en het beleid als "faliekant verkeerd" getypeerd. Er moest worden uitgezocht welke mogelijkheden het wettelijk kader voor

verlenging van tijdelijke aanstellingen bood, besloot men zelfs in een overlegvergadering. Uiteindelijk is er van deze "flinkheid" weinig overgebleven, vindt de gewezen voorzitter. De twee MC-leden die samen met de directeur zouden uitpluizen hoe een UD verlenging kan krijgen, beperkten zich "tot navelstaren op het begrip 'bijzondere omstandigheden'". Zij verzuimden het toepasselijke artikel 9 van het Rechtspositiereglement Wetenschappelijk Onderwijs er eens op na te slaan. De laatste overlegvergadering van 15 juli deed voor Koning de deur dicht, schrijft hij in zijn brief aan de MC waarin hij zijn ontslag aankondigt. Daarin kwam de UD-kwestie weer aan de orde. Plotseling bleek dat niemand, behalve de voorzitter zelf, keihard 'nee' zei tegen het beleid. De rest stond op hetzelfde standpunt als de faculteitsdirecteur: handhaven van het aanstellingsbeleid. Koning kon toen nog maar een ding doen: aftreden. Wel blijft hij lid van de MC, "want per slot van rekening vertegenwoordigt de MC het hele personeel."

Wendelien Elzinga, ook lid van de MC, is

het niet met Koning eens maar wil verder geen commentaar geven. De nieuwe voorzitter van de MC, George Span, wil de zaak wel toelichten. Hij en de andere vijf leden van de MC zijn volgens hem evenmin gelukkig met het aanstellingsbeleid. Maar Span wijst erop dat de MC alleen iets te zeggen heeft over beleid dat nog moet worden vastgesteld. In het geval van de UD's gaat het om beleid dat al in 1990 is ingevoerd. De enige taak die er dan voor de medezeggenschapscommissie overblijft, is te kijken of het ook naar behoren wordt uitgevoerd. "Je kunt wel roepen dat je tegen het beleid bent, maar de directeur hoeft zich daar helemaal niets van aan te trekken. Het is niet onze bevoegdheid. Bovendien zoek je door het geroep de confrontatie en sla je alle discussie dood." Op dit moment is de MC nog bezig met de invulling van de "bijzondere omstandigheden". Daarover verschijnt binnenkort een nota. Daarna wil zij een nieuw beleidsvoorstel schrijven dat het huidige, bekritiseerde aanstellingsbeleid van UD's moet vervangen.

Riki Janssen

Nuffic pakt gerommel met Erasmus-beurzen aan

RL hangt strafkorting op buitenlandse beurzen boven het hoofd

Universiteiten en hogescholen mogen hun studenten die naar het buitenland gaan geen hogere Erasmus-beurs meer toestoppen met onterecht verkregen geld. Vaak geeft men meer buitenlandgangers op dan er in feite vertrekken en wordt het surplus over de anderen verdeeld. Nuffic, dat de beurzen toewijst, heeft bij een aantal instellingen, waaronder de Rijksuniversiteit Limburg, een voorwaardelijke strafkorting toegepast.

De RL heeft, net als trouwens de Erasmus-universiteit van Rotterdam en de Noordelijke Hogeschool Leeuwarden, in het studiejaar 1990-1991 meer beurzen (in feite: beursmaanden) aangevraagd dan er studenten naar het buitenland gingen. Daar wil Nuffic nu een stokje voor steken. Eugène Bernard, medewerker van het bureau internationalisering van de economische faculteit, reageert gelaten als hem dit bericht ter ore komt. Het is volgens hem geen opzettelijk misbruik, maar het is nu eenmaal niet altijd even makkelijk om in te schatten hoeveel studenten naar het buitenland zullen vertrekken. "De meeste universiteiten vragen meer beurzen aan dan ze kunnen realiseren. Met dat extra

geld kun je het beursbedrag van de studenten wat opkrikken." Twee jaar geleden vroeg de RL dertig procent (ongeveer f80.000,-) te veel aan. Wel erg veel te veel, geeft Bernard toe. Maar in dat jaar toonden alleen de economen de verwachte belangstelling voor een studiereis naar het buitenland. De andere faculteiten kampten toen met een onderbesteding. Gevolg is dat de RL in de komende Erasmus-ronde voor straf dertig procent minder betaald krijgt. De Erasmus Universiteit wordt nog meer gekort. Zij krijgt nog slechts de helft van haar budget van vorig jaar. Maar mocht op 15 december blijken dat de Maastrichtse universiteit dit jaar haar maanden wel opmaakt (en dat zit er vol-

gens Bernard dik in), dan wordt de straf ingetrokken en krijgt de RL alsnog haar geld.

De interesse voor Erasmus-beurzen liep vorig jaar overigens sterk uiteen. Bij de universiteiten was de RL koploper. Zij ontving per 100 ingeschreven studenten 32 maanden beurs. Het gemiddelde bedroeg vijftien maanden. Onderaan staat de Technische Universiteit Twente met 8 maanden.

HOP/Pieter Evelein, Riki Janssen

Belgische en Nederlandse pedellen kwamen vorige week in Maastricht bijeen voor hun jaarlijkse pedellendag. Omdat een pedel zonder toga en zonder staf maar een doodgewoon mens is, had iedereen zijn of haar attributen meegebracht. Samen pronk je mooier dan alleen....
(foto Nelis Tutkey)

Diepenbeek krijgt beperkt lidmaatschap

Alma krijgt vierde partner én secretariaat

Het ALMA-samenwerkingsverband tussen de universiteiten van Aken, Luik en Maastricht zal waarschijnlijk worden uitgebreid met een vierde partner, het Limburgs Universitair Centrum in Diepenbeek. De Belgisch-Limburgse pre-kandidaatsopleiding zal dan de status krijgen van geassocieerd lid.

De uitbreiding is het gevolg van het overleg dat de hoogste betuurs van de provincies Nederlands Limburg, Belgisch Limburg, Luik en de Kreis Aachen op 19 juni gevoerd hebben. Daarbij is onder meer gesproken over de bestemming van een deel van de Interreg-subsidie, die de Euregio Rijn-Maas heeft ontvangen, voor het instellen van een permanent ALMA-secretariaat, dat samenwerkingsprojecten tussen de universiteiten moet begeleiden. Tegen die subsidie maakte de gouverneur Belgisch Limburg bezwaar, als de universitaire opleiding uit zijn provincie buiten spel bleef. Tot nu toe had vooral Luik grote bezwaren tegen het meedoen van Diepenbeek, maar nu het LUC een bescheiden status krijgt, lijkt Luik zijn verzet te staken. Volgens dr. Gerard Majoor, die het nu nog zeer bescheiden secretariaat van ALMA tijdelijk bekleedt, is de kans op subsidie voor een vast secretariaat nu aanzienlijk vergroot. Nu het voorstel waarschijnlijk de

zegen van de vier Euregio-partners krijgt, kan de subsidie langs eenvoudiger weg worden toegekend dan op het moment toen het voorstel slechts door drie partners werd gesteund. In het laatste geval had het gevraagde bedrag moeten komen uit een Interreg-subsidie die al was toegekend en door een van de partners al was verdeeld over andere projecten. Nu kan er rechtstreeks uit het Interreg-fonds worden gesubsidieerd.

Het voorstel om Diepenbeek toe te laten tot het samenwerkingsverband moet nog besproken worden in het rectorenoverleg van de drie instellingen. Als de rectores het eens zijn met de uitbreiding, zal een nieuwe subsidie-aanvraag voor het ALMA-secretariaat in oktober opnieuw in het gouverneursoverleg worden besproken.

Jacques Herraets

Duitse en Nederlandse economiestudie vergelijkbaar, Engelse niet

De Nederlandse econoom haalt globaal hetzelfde niveau als zijn Duitse collega. Engelse bachelors met hun driejarige opleiding kunnen en weten echter te weinig voor een professionele econoom. Dat blijkt uit een proefproject voor studievergelijking, uitgevoerd in opdracht van minister Ritzen. Maar de betrokken onderzoekers hebben hun twijfels of de proef een succes was. Ze vinden hem zelf tamelijk grof. De minister zoekt een handzame methode voor internationale studievergelijking. Met zulke vergelijkingen zou veel onenigheid over de benodigde studieduur en de waarde van onze universitaire diploma's op te lossen zijn. Maar de in ons land gangbare visitatie-aanpak waarbij een

reeks opleidingen apart bestudeerd en bezocht wordt, is tijdrovend en duur. Daarom deed het Twentse studiecentrum CSHOB een proef met een andere aanpak: laat een groep experts op grond van vooraf verzamelde informatie in enkele dagen een oordeel vellen op nationaal niveau. De aanpak werd voorbereid en geëvalueerd door enkele onderwijskundigen. De op 20 augustus verschenen peer review levert een globaal en vrij voorspelbaar overzicht. Inhoudelijk blijken de kernvaken van de economiestudie in de drie landen goed overeen te komen. Maar de Duitse en Nederlandse studie gaat dieper, bevat meer wiskunde en statistiek en is meer gericht op het leveren van zelfstandi-

ge professionals dan de Engelse opleiding. Dat laatste kon moeilijk anders: zowel de vooropleidingseisen en de studieduur als de intensiteit van het studieprogramma zijn in Engeland lichter. Wie professional wil worden volgt de zwaardere vierjarige masters-studie.

Uit het begeleidende rapport spreekt echter een fundamentele twijfel bij de gekozen aanpak. Schrijvend over de ervaringen van de peers, zeggen de Twentse onderzoekers: "Als er één ding tijdens de peer review duidelijk werd, is het dat verschillen binnen de landen zo groot zijn dat het moeilijk is om het landelijke niveau als basis te gebruiken voor vergelijking."

HOP/Frank Steenkamp

Aangenaam kenismaken

Maastrichtse medische studenten krijgen er les in: omgang met patiënten.

Ze trainen en oefenen dat het een lieve lust is in verhelderen van de hulpvraag. Ze bezinnen zich diepgaand op hun ATTITUDE. Vele artsen vinden het 'overdreven' of 'onzin'. Ik niet. Kom maar een kijken en luisteren in ziekenhuizen.

In ziekenhuis X is het tot op vandaag de dag gewoonte, dat mensen zich uitkleden, van boven, van onder, soms helemaal, alvorens ze kennismaken met de behandelend arts. Naakt stelt mevrouw A zich dus voor aan 'de' dokter: "aangenaam kennis te maken".

Zou ze het menen?

Meneer B had een abces in de hals. Hij was al heel lang aan het wachten. Hij doet wat in en schrikt wakker van een witte gedaante die op hem af komt met een mes in de hand. Na een paar voorbereidende poetsbewegingen van een eveneens onbekende zuster, wordt hem het mes op de keel gezet. "Aangenaam kennismaken", wil hij nog uitbrengen...

Meneer C had een afspraak om 10.00 uur. Het is inmiddels 15.00 uur. Hij heeft nog niet mogen kennismaken met zijn arts. Als deze even naar buiten komt, meldt hij, dat hij langzamenhand genoeg heeft van het wachten. Antwoord: "als u het niet bevalt, vertrekt u maar".

Mevrouw D heeft kanker in haar buik. Ze wacht en wacht op de behandelend chirurg die langs zou komen voor de operatie. Plotseling beweegt de deurklink. Ze hoort een mannenstem op de gang iemand toeroepen: "ligt hier die buik?"

Een hand geven lijkt haar daarna niet meer zo van toepassing.

Dan maar die Maastrichtse student: hij deed voor het eerst 'life' een vaginaal toucher. Bloedeng vond hij het. Zenuwachtig trok hij een handschoen aan. Onhandig werkte hij zijn uit het hoofd geleerde handelingen af, tot hij zich het checklist item 'stel de patiënt op haar gemak', herinnerde. Met de baarmoeder van mevrouw tussen zijn vingers, zei hij vriendelijk: 'volgens mij ken ik u ergens van'.

Yvonne van Leeuwen

Illegaal kopiëren readers wordt beboet

Readers bieden als onderwijsmateriaal veel voordelen. De docent kan naar eigen inzicht (delen van) artikelen bundelen tot een 'boek'. Hij hoeft er geen letter voor te schrijven, en de student betaalt er relatief een schijntje voor. De universiteiten betaalden bovendien nooit een cent vergoeding aan atuer en uitgever. Dat gaat echter veranderen.

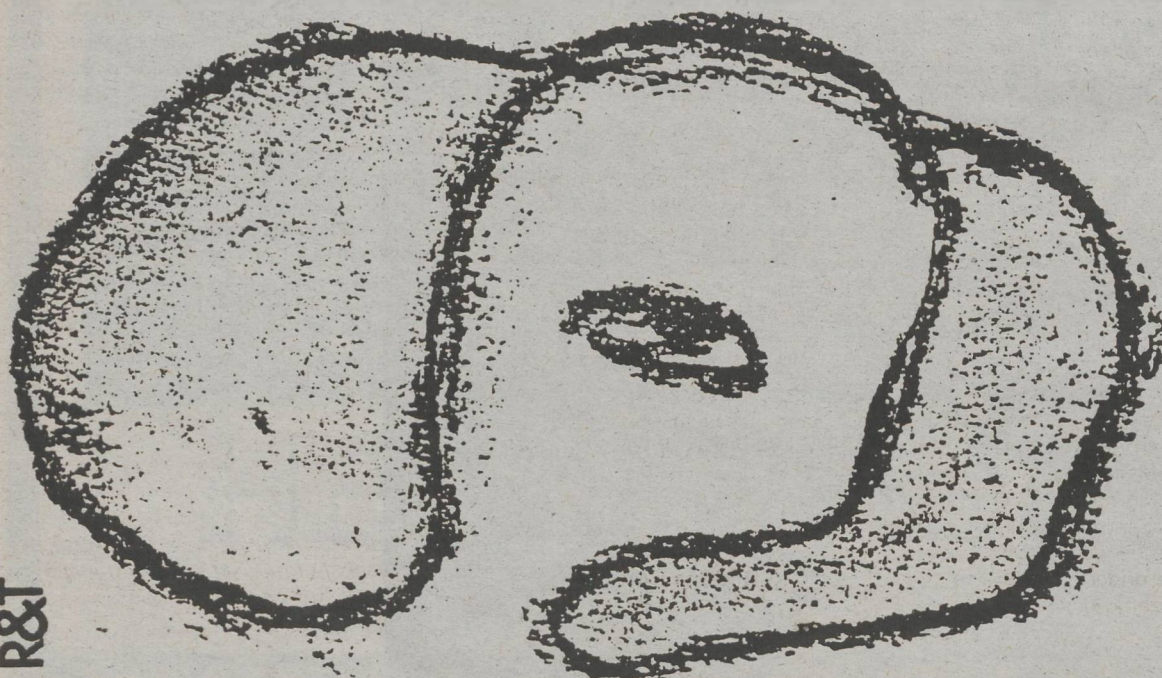
Voortaan moeten de universiteiten van Amsterdam, Utrecht, Limburg en Groningen per reader voor elke illegaal gekopieerde pagina een kwartje boete betalen aan de Koninklijke Nederlandse Uitgeversbond (KNUB). Willen zij een claim achteraf voorkomen, dan moeten zij per pagina drie cent betalen. Deze afspraak heeft een slepende rechtszaak voortijdig beëindigd. De KNUB eiste een vergoeding van 1,8 miljoen gulden van de vier universiteiten voor de studiejaren 1986-1987 en 1987-1988. Uit een steekproef bij elf faculteiten was de KNUB gebleken dat voor 58.000 pagina's geen door de Auteurswet verplichte kopieervergoeding was betaald. Partijen zijn overeengekomen dat de vier universiteiten de schuld afkopen voor vier ton.

De KNUB vermoedt dat uitgevers en auteurs jaarlijks zo'n tien miljoen gulden mislopen door de kopieerdift van de universiteiten. De Uitgeversbond hoopt dat voortaan alle dertien universiteiten voor hun kopieën zullen betalen.

De universiteiten hebben met nog een schuldeiser te maken. De Stichting Reprorecht, belast met de inning en uitbetaling van kopieervergoedingen, wil twaalf miljoen gulden vergoeding voor het maken van losse kopieën van pagina's uit boeken en tijdschriften. De vereniging van universiteiten heeft vorig jaar 2,5 miljoen gulden betaald. Reprorecht beschouwt dat echter als een "verrekenbaar voorschot" en zeker niet als een eindafrekening.

HOP/Pieter Evelein

Wintercollectie

RO
STOCK
CO
COLLECTIE

R&T

Het vlamme Sarajevo-hemd wordt nog nader dan de slanke Somalië-rok. De Rostock-look rukt op.

De elleboog is niet "chic" genoeg voor meeste onderzoekers

Tennisarm geneest sneller door injectie dan massage

De een moet haar poetsbaantje er aan geven, de ander kan zelfs geen kopje thee meer pijnloos inschenken. Tennisarmen. Ruim twee procent van de Nederlandse bevolking heeft er last van. Veel wetenschappelijk onderzoek is er echter niet naar gedaan. Het onderwerp is niet chic genoeg, volgens de Maastrichtse orthopedisch chirurg Jan Verhaar. Hij onderzocht als een van de eersten wat een tennisarm nou eigenlijk is en welke behandeling het meest effectief is. Komende vrijdag promoveert hij op de "tennis elbow".

In Duitsland noemt men het schrijverskramp, anderen houden het op een 'aardappelrooiarm'. In Nederland gaat de pijnlijke elleboog door het leven als tennisarm. Een naam afkomstig van de Engelsen die al aan het einde van de negentiende eeuw spraken over een 'lawn tennis elbow'. Ten onrechte, constateert Jan Verhaar een eeuw later. De meeste mensen die een pijscheut in hun elleboog voelen zodra er kracht op de spieren van de onderarm en hand wordt gezet, zijn geen fanatieke tennissers. Sterker nog, een groot deel heeft nog nooit een racket in zijn handen gehad.

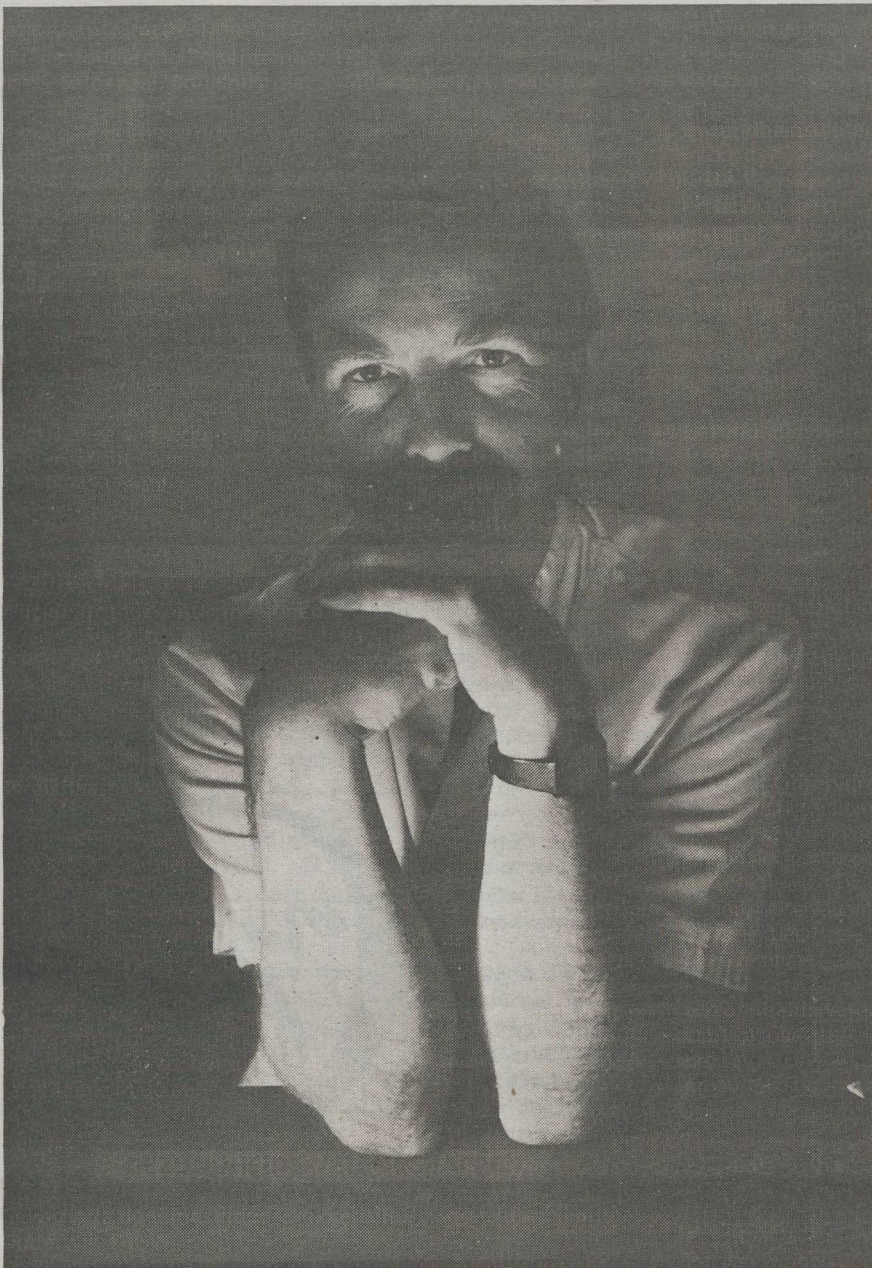
De tennisarm is eerder een 'beroepsziekte'. Het zijn dan ook vooral de bouwvakkers, de monteurs en de werksters die de grootste kans hebben op een 'epicondylitis lateralis'. Ook al treft Verhaar soms een tennisleraar op zijn spreekuur en kent hij natuurlijk nog wel een paar andere "uitschieters" zoals de leraar die veel met een krijtje op het bord moest schrijven, of de kantoorklerk die dagelijks ordners uit de kast moest trekken.

Maar of je het nu krijgt van metselen, poetsen of schoonschrijven op het bord, de oorzaak van de klacht is altijd overbelasting van de spieren in de onderarm. Daarover is de medische wetenschap het eens. Maar de meningen zijn verdeeld zodra men moet bepalen wat er nou precies in de elleboog aan de hand is. Volgens een aantal huisartsen en specialisten zou er een zenuw knel zitten, anderen zweren bij een scheurtje in de aanhechting van de spier. Verhaar, die de twee visies in zijn proefschrift analyseert, gelooft niet in de theorie van de zenuwinklemming. "Een zenuw in de knel geleidt een stroompje mindersnel. Dat kun je onderzoeken. Maar bijna geen enkele patiënt had een verstoorde zenuw." De theorie dat het om een scheurtje in de pees gaat, vindt hij aannemelijker, ondanks dat ook deze afwijking bij veel patiënten niet zichtbaar was. Maar dat wil niet zeggen dat er geen scheurtjes in de spiervezels aanwezig zijn. Verhaar verwacht dat nieuwe apparatuur, die ook de weke delen als spieren en pezen in beeld brengt, de tot nu toe onzichtbare scheuren op zal sporen.

Vrouwen

Twee procent van de Nederlandse bevolking heeft last aan de buitenzijde van de elleboog. Soms twee maanden, soms drie jaar. De gemiddelde duur van een tennisarm is elf maanden. Opvallend is dat het aantal vrouwen met een tennisarm drie keer zo groot is als het aantal mannen. In de leeftijd van veertig tot vijftig jaar heeft zelfs één op de tien vrouwen last van een pijnlijke elleboog. Hoe dat kan, is voor Verhaar nog steeds een vraag. "Het blijft speculeren, maar misschien heeft de overgang invloed op de aanhechting van de spier aan het bot."

Uit zijn onderzoek in 19 Limburgse huisartspraktijken blijkt dat slechts de helft van het aantal patiënten met een tennisarm naar de huisarts gaat. De therapie die deze mensen krijgen voorgeschoteld, varieert sterk. Tijdens het huisartsenonder-

Verhaar (met twee gezonde ellebogen): Een zenuw in de knel geleidt een stroompje minder snel (foto Nells Tutkey)

zoek kwamen 28 combinatietherapieën boven tafel. Waar de ene arts rust voorschrijft, stuurt nummer twee zijn patiënt meteen door naar de fysiotherapie of geeft een injectie. "Het is meestal geen goed teken wanneer je veel variaties aantreft. Iedereen behandelt op z'n gevoel." Dat wil volgens Verhaar niet zeggen dat de artsen zo maar wat doen, het duidt er wel op dat de wetenschappelijke onderbouwing van de behandeling ver te zoeken is. Die onderbouwing levert de promovendus nu in zijn proefschrift. Hij vergeleek de twee meest voorkomende behandelingsmethoden met elkaar: massage van de aanhechting van de spier door de fysiotherapeut (volgens Cyriax), en een injectie met het bijnierschorsormoon dat een ontstekingsremmende werking heeft. Het spuitje dat een, twee of drie keer in de elleboog van de patiënt wordt gestoken, krijgt de voorkeur boven de fysiotherapie. De injectie blijkt niet alleen veel effectiever te zijn dan de massage, bovendien is het minder tijdrovend dan een fysiotherapeutische behandeling. Het is het verschil tussen twee of drie keer naar de dokter voor een spuit of twaalf keer naar de fysiotherapeut.

Wanneer rust, injecties en fysiotherapie niet helpen, ziet Verhaar nog maar één oplossing. Een operatie. Een kleintje maar, onder plaatselijke verdoving waarbij de aanhechting van het bot wordt losgemaakt. Een grote operatie waarvoor de patiënt moet worden opgenomen en waar stukken van het bot worden weggehakt is volgens de onderzoeker niet nodig. De goede resultaten die de kleine operatie oplevert bewijzen dat. Een jaar na de operatie was 67 procent van de onderzoeksgroep pijnvrij, na vijf jaar zelfs 91 procent.

Underdog

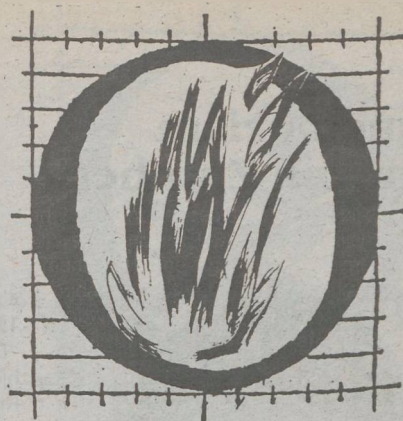
De elleboog doet hem dus wel iets, moet Jan Verhaar bekennen, al weet hij eigen-

lijk niet precies wat. Misschien trekt de underdogpositie, die het scharnier in de medische wereld inneemt, hem wel aan. Want in tegenstelling tot de befaamde voetbalknie is de tennisarm een medisch onderschat probleem. En dat is vreemd. Zeker als je bedenkt dat zo'n grote groep er last van heeft.

Veel medici, ook die van Maastricht, zijn volgens Verhaar geneigd om alleen "high tech-onderwerpen" te onderzoeken en houden zich verre van de veel voorkomende 'gewone' klachten. "Het is natuurlijk reuze chic om een proefschrift over een buitengewoon bijzondere prothese te schrijven. Maar je kunt er gif op innemen dat de resultaten zo weer zijn achterhaald en je lost er ook geen klachten mee op waarmee heel veel mensen zitten."

Deze "high-tech-onderzoeken" passen volgens de promovendus niet in de basisfilosofie van de Maastrichtse medische faculteit. Die wil juist de eerste lijn van de gezondheidszorg ondersteunen en kwalitatief versterken. "De faculteit dwaalt af. Binnen het ziekenhuis hoor je iedere keer weer geluiden dat we veel academischer moeten worden, een soort mini-Rotterdam. Als dat gebeurt blijven alleen de bijzondere en vaak moeilijke gevallen over en verdwijnen de tennisarmen naar Sittard en Heerlen." Bovendien vergeet de faculteit volgens Verhaar dat zij door deze nieuwe koers "levensgevaarlijk" bezig is. "Moet er straks weer een keer bezuinigd worden, dan gaan de mini's er natuurlijk het eerste aan. Richt je je op de eerste lijn, dan ben je uniek en word je niet zo maar weggesaneerd."

Riki Janssen

Weg ermee

Rondkijkend in het Utrechtse Catharijneconvent stond ik plotseling tegenover een nog nooit geziene Christusverbeelding. Christus - uitgehakt in zandsteen, door een Gelderse meester uit de zestiende eeuw - zit na zijn geseling naakt, maar met doornen gekroond, te wachten op het moment dat men hem het kruis op de schouders zal leggen. Zijn verlatenheid is groot, zijn kwetsbare, weerloze, in zichzelf gekeerde gestalte indrukwekkend. Even ontroerend als het beeld zelf is zijn benaming: Christus op de koude steen. In twee belendende zalen toont hetzelfde Catharijneconvent De kleren van de kardinaal: een tentoonstelling van bisschoppelijke liturgische gewaden en staatskleding uit het eind van de vorige en de eerste helft van deze eeuw. Een paar jaar geleden ontving het museum een belangrijke groep kerkelijke textilia in bruikleen, die - ik baseer me op het boek dat bij de expositie hoort - getuigenis aflegt van een bijzonder aspect van het rijke roomse leven, namelijk om via uiterst minitieuze kledingvoorschriften te tonen wie welke plaats bezette in de kerkelijke hiërarchie. Een van de spectaculairste exemplen van deze ceremoniële kleding is de nog tot voor enkele decennia door kardinalen gedragen cappa magna, vervaardigd van rode moirézijde, met een zes meter lange sleep. Om nog maar te zwijgen over de door paus Paulus VI afgeschafte kardinaalsboed, de galerus: een grote, platte boed met een doorsnede van een halve meter, versierd met een enorme tros van lange zijden kwasten en daardoor volkomen ondraagbaar. Bij de officiële creatie van een kardinaal werd hij door de paus alleen maar even symbolisch op het hoofd van zijn nieuwe raadsman gezet. Van Christus op de koude steen naar de kleren van de kardinaal. Wat een pijnlijke overgang, denk je even. Je aarzelt op de drempel. Maar misschien - houd je je voor - steekt er wel wat ironie in de titel van de tentoonstelling: de pontificale garderobe van de kardinaal als, welbeschouwd, kleren van de keizer: ijdel en dom vertoon van wie zonder het te weten in zijn blootje staat. En hoewel in onze eeuw een aantal pausen de schaar heeft gezet in deze hovaardige textielsantekraam is wat er van over is nog steeds een gruwel in Gods oog. Niets dan aanstellerij en imponeerzucht. Weg ermee!

Wie dat zegt, heeft het volgende nog nooit gezien. Door het middenpad trekt een kleurrijke processie onder gezang en in wolken van wierook de kerk binnen, als waren zij zelf de hoge bewoners van dit huis.

Zij weten wel beter: hun kleding verwijst naar de hoogheid van het hun verleende ambt en siert niet de dragers zelf. En voor zover het ambt op hun alledaagsheid afstraalt, zullen zij straks knielen voor hun onzichtbare Heer en in dat gebaar hun eigen geringheid zichtbaar maken. In dat licht bezien is het ornaat waarin zij zich tonen een teken van deemoed. Paradoxaal. Zij willen zeer diep kunnen knielen; dat laten zij zien.

De diepste buiging maakt men vanuit de hoogte: een vorm van ontlediging, en niet minder dan dat. Een subliem symbolisch moment, dat zich zonder de eraan voorafgaande 'opbef' nooit met zoveel betekenis kan vullen.

Wiel Kusters

Weg ermee! is een nieuwe veertiendaagse column over dingen die 'niet mogen'.

In memoriam Wim van Zutphen

als NWO-onderzoekers, nam hij op zich. In 1984 promoveerde hij op het proefschrift "De taken van de huisarts" en in 1989 werd hij tot Universitair Hoofddocent benoemd. Hij was de honderdste promovendus van deze universiteit.

Naast deze brede taak die hij met grote toewijding volbracht was Wim een excellente kok, en erkend deskundige op het gebied van kunst en antiek. Interessante gesprekken voerden we met hem hierover.

Zijn echtgenote, zijn zoon en schoondochter hebben zeker meer aspecten van Wim leren kennen dan wij. Immers voor hem was het privé-aspect van gezin en persoon een belangrijk goed. Zonder twijfel zal het verlies voor hen nog groter zijn dan voor ons.

Wij wensen hen alle kracht die nodig is om dit verlies te dragen. Bij het overlijden van Wim is ook de herfst begonnen.

Namens de Vakgroep Huisartsgeneeskunde,

Prof.dr. J.W. van Ree

In het laatste weekend van deze zomer bereikte ons het droeve bericht dat onze collega Wim van Zutphen plotseling op 52 jarige leeftijd was overleden. In het bijzijn van zijn echtgenote stierf hij zonder dat er enige mogelijkheid was hem nog te redden. De Vakgroep en de Universitaire gemeenschap hebben een integere medewerker en een goede collega verloren. Het zal moeilijk zijn zijn plaats in te nemen. De studenten zullen een toegewijd docent missen.

Dr. Wim van Zutphen was vanaf 1975 verbonden aan de Vakgroep. Hij studeerde geneeskunde te Utrecht en na aanvankelijk zes jaar huisarts te zijn geweest te Tilburg kwam hij naar Maastricht om als een van de eersten zijn krachten aan de opbouw van de vakgroep te geven.

Zijn activiteiten bestreken diverse aspecten binnen het brede terrein van zowel onderwijs als wetenschappelijk onderzoek. Bij het onderwijs was hij onder andere betrokken bij organisatie en uitvoering van het basiscurriculum en blokcoördinatoren. Hij was studiebegeleider en was lid van diverse planningsgroepen. Op het gebied van onderzoek waren hart- en vaatziekten, zorg voor bejaarden en psychosociale problematiek waaronder problematisch drinkgedrag en taakopvattingen van huisartsen belangrijke interessegebieden. Ook begeleiding van beginnende huisarts-onderzoekers zowel AIO's

In memoriam Hetty van Zwambagt

Verplegingswetenschap en zou in september afstuderen. De mensen die haar kenden weten hoe enthousiast en standvastig ze kon zijn. In onderwijsgroepen was ze duidelijk aanwezig met een uitgesproken mening. Ze had na jaren ervaring in de verpleging zo haar eigen ideeën over het zorgproces en door middel van haar studie wilde ze in staat zijn hier verandering in te brengen. Hetty had reeds een baan aangenomen als verpleegkundig specialist (clinical nurse) in het Academisch Ziekenhuis Utrecht om een geheel nieuwe afdeling Geriatrie op te zetten.

Het is onrechtvaardig en niet te geloven dat onze 'Het' er niet meer is. Ze wilde en kon zoveel. We zullen haar verschrikkelijk missen.

Namens haar vrienden,
Gertie en Sabien.

Op 31 juli j.l. is onze grote vriendin Hetty van Zwambagt op 29-jarige leeftijd overleden. Na twaalf weken strijd ten gevolge van een auto-ongeluk heeft ze moeten opgeven. Hetty was vierdejaars studente

Denkfouten

Hierbij een reactie op het artikel Kamernood dreigt uit de hand te lopen. In dit artikel maakt het hoofd van het Kamerburo, de heer Sefh Braun een aantal denkfouten.

Ten eerste beweert Braun dat 'op de particuliere markt niet veel meer te halen valt'. Dit is pertinent niet waar. Veel verhuurders verhuren hun kamers buiten het Kamerburo om. Simpelweg omdat zij de dienstverlening van het Kamerburo niet adequaat vinden. Daarom kiezen zij ofwel voor particuliere bemiddelingsinstanties die meer service verlenen ofwel voor verhuur zonder tussenkomst van een bemiddelingsbureau. Al met al gaat het om honderden kamers waar het Kamerburo geen vat op heeft.

Ten tweede noemt Braun een reclamecampagne van 20.000 gulden om particulieren te interesseren voor kamerverhuur een 'schijntje vergeleken met het bouwen van woonruimte'. Braun vergeet hier echter dat het bouwen van woonruimte een investering is, die zichzelf door middel van

verhuur weer terugverdient. 20.000 gulden uitgeven aan een reclamecampagne is weggegooid (college- en belasting)geld! Want het ligt natuurlijk voor de hand dat particulieren niet reageren op wat blauwe aanplakbiljetten en een geluidswagen. Voorts noemt Braun een gemiddelde prijs van 400 gulden voor een kamer van 16 vierkante meter. Dit bedrag is veel te hoog.

F.B. Akkerma en A. Hesselink

Hollanders

"Ik heb nu eenmaal een hekel aan Hollanders...." kraamt de bijna afgestudeerde Verplegingswetenschapper Chantalle van Wersch er nuffig uit in de eerste Observant van het nieuwe studiejaar. Bij hoge uitzondering wil ik wel eens reageren op haar oprisping.

Vrij naar de openingszin van A.F.Th. van der Heijden in zijn Advocaat van de hanen: Zij had er beter aan gedaan van al haar zinnen uitsluitend de reuk te vertrouwen, en dan nog alleen voor zover hij Chantalle van Wersch haar eigen nestgeur liet ruiken....!

Chantalle van Wersch, wonende bij haar pap en mam in Elsloo (Li), geeft met haar venijnig-naïeve opmerking er schaamteloos blijk van weinig tot niets meegekregen te hebben van het (ethisch) niveau van haar wetenschappelijke opleiding. Haar verbitterde ontboezeming ligt niet ver van kreten in de trend van een hekel hebben aan (noem maar een volk of ras), hetgeen de Observant dan ongetwijfeld niet had opgenomen.

Ik stel mejuffrouw van Wersch uit Elsloo voor om zich voor het kenbaar maken van haar primitieve gemoed diep te schamen (est modus in rebus), hulp in te roepen en les 2 van cursus 5 te volgen uit "bericht uit Maastricht" in dezelfde Observant, gevolgd door les 6 van de derde cursus.

Jaap Jongste
rechten (einddoctoraal).

De jodenster voor HOLLANDERS?

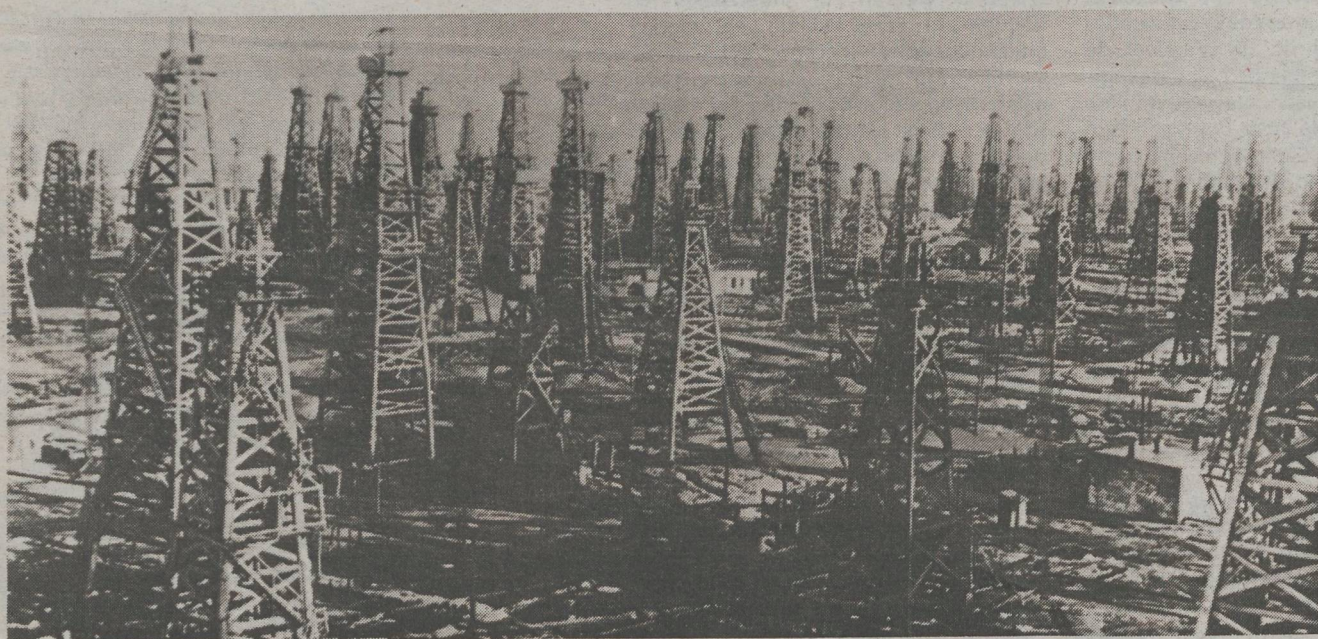
Chantalle van Wersch ben je nu echt zo dom en zeg jij straks ook "DAS HABE ICH NICHT GEWUSST".

Oh ja kijk jij wel eens naar het nieuws, dat trouwens in het nederlands wordt gepresenteerd, waar de situatie in Bosnië, voormalig Yougoslavië wordt getoond? Ik denk dat jij graag ziet dat dit zich in Nederland, Ja Maastricht ligt toch echt nog in Nederland, ook gaat afspeelen.

Is het echt mogelijk dat iemand met een voltooide H.B.O. opleiding en een bijna voltooide universitaire opleiding nog zó dom kan praten.

Schaam je toch eens diep als je als Maastrichtenaar zulke rassehaat durft uit te spreken, want ik kan het niets anders noemen dan RASSENHAAT. Racist die je daar bent.

Deo Hoen (GVO)

DE INZET

Let op de displays met folders bij u op de universiteit. Daar vindt u meer informatie en de aanmeldingsprocedure.

SHELL INTERNATIONAL BUSINESS COMPETITION 1992

Resultaatvoetbal leverde Limburg een universiteit op

De gunst van de kiezers heeft bij de toekenning van de achtste medische faculteit aan Maastricht de doorslag gegeven. Het waren vooral electorale overwegingen die de toenmalige minister van onderwijs Veringa in 1969 over de streep trokken. Dat schrijft dr. Peter Jan Knegtmans in 'De medische faculteit Maastricht', een verhandeling over de geschiedenis van de faculteit van 1969 tot 1984. Het boek wordt volgende week woensdag gepresenteerd, voorafgaand aan de officiële opening van de nieuwbouw in Randwijk.

Als er iets duidelijk wordt uit de door Knegtmans beschreven historie van de medische faculteit, lange tijd overigens synoniem aan de universiteit, dan is het wel dat geen middel geschuwd, geen argument ongebruikt is gelaten om Maastricht te geven waar het volgens de Limburgers recht op had: een universiteit. Dat de kwaliteit van de argumenten wisselend was, dat men om redenen van opportuniteit nu eens de ene, dan weer de andere klemmende reden van stal haalde, dat leed er eigenlijk allemaal niet toe. Het enige wat telde was het resultaat. En dat is, onder fikse tegenstand, gekomen.

Wat was de uitgangssituatie? In Limburg waren in de jaren zestig op last van de overheid de mijnen gesloten. Niet zonder terustellende beloftes van compenserende werkgelegenheid natuurlijk, maar zoals zoveel beloftes bleken ook deze moeilijk in te lossen. Er gebeurde niets. Tegelijkertijd was het hoger onderwijs in Nederland onder druk van de massale toestroom van nieuwe studenten bezig uit zijn voegen te barsten. Medio jaren vijftig leende het CBS nog dat er in 1970 ruim vijftigduizend studenten zouden zijn, in de praktijk zat er op dat moment het dubbele aantal in de collegebankjes. Of er moest dus. Alle reden om de capaciteit van het wetenschappelijk onderwijs te vergroten, ook in de medische sector want de belangstelling daarvoor was bovenproportioneel. En dan was er nog iets anders. Limburg, zo voelden althans de Limburgers zelf dat al vele jaren, werd gediscrimineerd. In de appendix van Nederland was een enkele instelling van hoger- of wetenschappelijk onderwijs te bekennen. Dat betekende concreet dat Limburgse jongeren altijd naar elders moesten afreizen om te studeren, maar tevens, en dat was erger, dat vele jongeren daar maar helemaal niet aan begonnen. Niet dat Limburgse jonge-

ren per definitie provinciaalser waren ingesteld dan leeftijdsgenoten in de rest van het land. Alle instellingen in Nederland recruterden het merendeel van hun studenten uit de directe omgeving. Wilde Limburg dus haar intellectueel potentieel ten volle kunnen benutten, dan was een eigen universiteit of hogeschool onontbeerlijk.

Politiek jachtterrein

Aan deze combinatie van ingrediënten dient er nog een toegevoegd te worden, een dat, als we Knegtmans moeten geloven, doorslaggevend is geweest. In het kielzog van de algehele ontzuiling in de jaren zestig kreeg de RK-kerk en daarmee ook de aan haar gelieerde Katholieke Volkspartij het moeilijk in Limburg. Was de provincie altijd een bolwerk van katholicisme geweest, in de loop van de jaren zestig kwam daar de klad in. En waar nergens zo sterk als in de politiek de een zijn dood de ander zijn brood is, betekende deze ontwikkeling dat Limburg geopend was "als politiek jachtterrein". Het citaat is van het Tweede-kamerlid Masman (PvdA), die in 1969 uiteindelijk juist voor dit argument overstag ging. Op dat moment had al menige commissie, zowel van landelijke als Limburgse origine, haar licht laten schijnen over de noodzaak van een nieuwe medische faculteit nadat Rotterdam in 1966 de zevende had gekregen. Die noodzaak werd vooral gekoppeld aan de toekomstige artsenbehoefte bij een omvangrijker bevolking, en aan de belangstelling van de zijde van studenten. De vraag, in 1969, was niet meer of er een faculteit moest komen, maar waar die gevestigd zou worden. Kandidaten waren er vele, maar Brabant (Tilburg, eventueel Eindhoven) en Twente gooiden de hoogste ogen. In de Kamerfractie van de PvdA gold Masman als pleitbezorger van Twente. Een

tweede verdedigde Brabant, en de Limburger dr. J. Tans nam het op voor Maastricht. Zo kwam de partij er dus niet, reden waarom fractieleider Den Uyl het drietal opdracht gaf er samen uit te komen en de fractie een voorstel te doen voor de beste vestigingsplaats. Ofschoon de schrijver het niet benadrukt is dit moment in de geschiedenis van cruciale betekenis geweest. Tans, de onderwijsspecialist in de fractie, wist zijn collega's ervan te doordringen dat Limburg het op één punt won van de andere kandidaten: het politieke aspect. Zakelijk gezien, zo concludeerde het drietal, hadden Twente of Brabant even goede, soms zelfs betere papieren. Niet voor niets gaf men op het ministerie van onderwijs en wetenschappen de voorkeur aan Twente. Nergens echter waren zoveel stemmen te halen als in het in een steeds diepere geloofscrisis verkerende Limburg. En Tans wist daar in zijn argumentatie nog een tweede soort Limburgse geloofscrisis aan toe te voegen, een die niet de religie maar de politiek betrof. "Het tanende vertrouwen en moreel van de bevolking" zou zeer gebaat zijn bij een keus voor Maastricht, liet hij de fractie weten.

Het was een aanpak die hij in de toekomst meermalen zou bezigen, telkens als er een kink in de kabel dreigde te komen bij de verwezenlijking van de plannen. Al kondigde hij nog net geen opstand of afscheiding van de provincie uit Neerlands staatsverband aan, de retoriek zat daar ook weer niet zo heel ver vandaan. Bovendien had de PvdA ten opzichte van Limburg natuurlijk nog wat goed te maken, nu het uitgerokend Den Uyl was geweest die als minister de mijnsluiting had bevolen.

Tans maakte kortom indruk en de PvdA was om: zij koos voor Maastricht. Daarmee werd, concludeerden politieke waarne-

(vervolg op pagina 8)

A Point, Adieu

© August Magirus

In de afgelopen vier jaar, beste lezer, hebben wij elkaar op deze plaats honderdveertig maal ontmoet. Nu heeft de redactie besloten een punt achter à point te zetten. Er moest iets nieuws komen. Maar waarom? Ieder jaar vernieuwt het lezerspubliek van dit blad zichzelf voor een kwart. Niet-leden van de universitaire gemeenschap raken de helft kwijt van het eerste (en vaak enige) dat ze van dit blad lezen, en de gezapige medewerkers van de universiteit kun je ook geen veranderingen aandoen. Daar worden ze maar overspannen van. Wie de taal der liefde spreekt, zegt: Waarom veranderen? Zoals het is, is het al erg genoeg.

De boodschap van vier jaar schelden op het vernieuwingsdenken is ontvangen maar onwelgevallig gebleken, en daarop breng ik een dronk uit met de koppige wijn van Bergerac: Eh bien, oui, c'est mon vice. Déplaire est mon plaisir. J'aime q'on me hâisse.

Adieu, à point! Restaurateurs kunnen weer onbekommerd slapen en regenten onbecommentarieerd regeren. Scheurbuik zal de studenten teisteren. U profiteert niet meer van de resultaten van mijn jongste verblijf in de keuken van 's lands beste restaurant. U neemt geen kennis meer van mijn existentieel diep-doorleefde Snackbarballade, die begint met de strofen:

Vuurvretter, willempie, rambostick, viandel, Braadworst, shoarmarol, loempia, frikandel, kipcorn, kroepia, kalfskroket, kikastick, smulrol, kipsaté, patatje oorlog, wie ben ik?

Afval tussen hondepoep die ligt te stinken op de stoep.

Junkfood, vetigheid, bal gebakt uit de frituur, en als ik 's nachts gezopen heb trek ik een broodje uit de muur.

U zult niets meer vernemen over mijn culinaire ontdekking van het jaar, die tevens een nieuw licht werpt op de bijbelse geschiedenis en het ontstaan van orale sex. U leert niet meer van de diepe, diepe invloed die Karl May op mijn leven heeft gehad (hoedt u ervoor mij bij het kampvuur te bespieden want ik beheers Winnetou's knieschot tot in de perfectie!) noch van de briljante diplomatie van de luie Talleyrand (werd 84) waarin zijn ijverige kok Carême (stierf met 50) een belangrijke rol speelde. De vergadergeilheid van lullibidineuze maar functioneringsfrigide bureaucraten en de kwade trouw van achterbakse hoogleraren (hooggeleerd is laaggedaan!) met zakken uitpuilend van zo goed verborgen agenda's dat zij die soms zelf niet meer kunnen vinden, deze en andere onverteerbare kost krijgt u in deze kolommen niet langer opgediend met een lichte saus uit mijn cuisine associative. Want dat is een column: diepe inzichten oppervlakkig verwoord. Lezer, ik zal u missen. Mijn activiteiten zet ik elders voort.

mers ook toen al, de speelruimte van de KVP-minister van onderwijs Veringa aanzienlijk gereduceerd. Had die partij zelf nog gewaagd om onverkort de kandidatuur van Maastricht te omhelzen omdat ook in andere probleemregio's katholieke stemmers smachtend op een medische faculteit zaten te wachten, Veringa besloot kennelijk dat er slechts één adequaat politiek antwoord was op het initiatief van de PvdA: overnemen en inlijven. Daarmee was de toezegging een feit: Maastricht kreeg een medische faculteit. Op Prinsjesdag 1969 gingen de vlaggen in de stad uit.

Dreiging

De kous was hiermee echter niet af, zo blijkt uit de volgende hoofdstukken. Als rode lijn loopt daarin de constante dreiging dat politiek Den Haag op eerdere toezeggingen terug zou komen, hetzij om bezuinigingsredenen die vanaf het begin der jaren zeventig steeds sterker speelden, hetzij om inhoudelijke motieven: de bijgestelde bevolkingsprognoses en daaraan gekoppelde artsenbehoefte maakten een achtste medische faculteit al heel snel overbodig. Daarmee kreeg de Maastrichtse faculteit steeds sterker het odium een politieke instelling te zijn, die uitsluitend om cultuur-politieke en economische, zeker niet om onderwijskundige redenen werd geopend. Een van de verdiensten van dit boek is overigens wel dat het aantoonde dat al deze verwijten volstrekt juist waren. Des te meer bewondering mag men aan de andere kant hebben voor de stamina van drijvende krachten als Tans, hoezeer die ook menigmaal zaken (bijna) verbruide door zijn eigengereide optreden en zijn gewoonte in onderhandelingen nogal hoog van de toren te blazen. Zo wist hij de DS70-minister De Brauw onherstelbaar tegen zich in het harnas te jagen, en lag zijn wijze van optreden aan de basis van een lange geschiedenis van conflicten met de specialisten van het lokale ziekenhuis St. Annadal, dat op de nominatie stond om geacademiseerd te worden.

Lachlust

Geen medische faculteit zonder academisch ziekenhuis, heette het vroeger, en tegenwoordig nog evenzeer. In die tussentijd was er een korte periode waarin aan dat adagium getwijfeld werd. Juist omdat de bestaansreden van de Maastrichtse faculteit met recht betwijfeld werd introduceerden de Limburgers een nieuw verpletterend argument. Bij Maastricht zou de victorie van een op nieuwe leest

geschoeid medisch onderwijs beginnen. Het befaamde 'systeem' zou, naast de spreiding van onderwijsfaciliteiten over het land, voldoende argument moeten zijn om de opleiding te doen starten. Daaraan werd een nieuwe visie op de relatie onderwijs-gezondheidszorg gekoppeld, eentje die de eerste lijn primair zou stellen en aldus zou bijdragen aan kostenbeheersing. Dit gedachtengoed werd samengevat in de 'basisfilosofie' een term die de huidige Maastrichtse kopstukken in ziekenhuis en faculteit beurtelings buikpijn en lachlust bezorgd, en slechts bij een enkeling nog warme gevoelens vermag te wekken.

Heet hangijzer in de toenmalige discussie was de vraag of er een academisch ziekenhuis moest komen, en zo ja, wat voor een dat er dan moest zijn, of er per se nieuwbouw gepleegd moest worden en hoe de relatie met de reeds aanwezige ziekenhuizen in de regio eruit zou horen te zien. Knegtmans beschrijft meer dan uitgebreid alle mogelijke varianten en de bijbehorende lobbies. Interessant is om te zien hoe bijvoorbeeld ook de KNMG in 1973 aan de rem heeft gehangen omdat men geen vertrouwen meer had in de verbaal zo sterk beleden oriëntatie op de eerste lijn. Later trok dat bij, maar wie nu de fiets naar Maastricht pakt zal het op slag duidelijk zijn dat de voorstanders van een high tech ziekenhuis het gewonnen hebben. In dat verband valt meer dan eens de naam van prof. Co Greep, die "de ambitie had in Maastricht het beste ziekenhuis van Nederland op te zetten". De schrijver concludeert dan ook dat de faculteit het zeer moeilijk heeft gehad om de aan haar zelf gestelde opdracht, de versterking van de eerstelijns gezondheidszorg, aan te vatten. Pas de laatste jaren, eigenlijk pas na de einddatum van zijn studie (1984), komt dat aspect wat beter uit de verf.

Pijnlijk-hilarisch

Toch waren ook bepaalde leden van de nieuwe kernstaf in de beginjaren meer dan optimistisch over de mogelijkheden die de basisfilosofie zou bieden. In eerste instantie ontwierp men in alle vrijmoedigheid het ene 'instituut' na het andere. Het is achteraf bijna pijnlijk-hilarisch om te zien hoe de sociaal psychiater Romme, ook nu nog een der laatste verklaarde voorstanders van de basisfilosofie, een voorstel deed voor een Instituut voor Gedrags- en Maatschappijwetenschappelijk Gezondheidsonderzoek dat een ruwe honderd-zeventig formatieplaatsen zou dienen te krijgen. Later, toen de plannen geconcreti-

seerd moesten worden en de hele instuutsgedachte al weer lang naar de achtergrond was gedrongen, heeft hij met heel wat minder genoegen moeten nemen. Ondanks dat werkte de basisfilosofie in die zin wel door dat de gedrags- en maatschappijwetenschappelijke component in de eerste jaren van de faculteit sterk aanwezig was, zo sterk zelfs dat lieden als Greep keer op keer klaagden over het funeste tekort aan klinische leerstoelen. Knegtmans laat zien dat gedurende een periode van ongeveer tien jaar de verhoudingen langzaam verschoven ten gunste van de beta-kant van de faculteit. Niet alleen in personele zin, maar ook in de formulering van de onderzoekszwaartepunten. Zo werd in 1975 nog een vijftal gamma-thema's geformuleerd voor de onderzoekers in Vijverdal, waar destijds naast de psychiatrische 'capaciteitsgroepen' ook huisartsgeneeskunde en de gedrags- en maatschappijwetenschappers waren gevestigd. De thema's liepen van 'gedragsconditionering' en 'leefgroep en afwijkend gedrag' tot 'methodiek van de hulpverlening in de eerstelijns geneeskunde'. Een jaar later blijkt de dan geformeerde facultaire researchcommissie het totale aantal thema's te willen reduceren. Het Vijverdalonderzoek moet worden ondergebracht in een hoofdpact, dat de (wellicht onbedoeld?) ironische titel 'diffuse klachten' meekreeg. Nog even later wordt dit thema kennelijk zo diffuus gevonden dat het volledig wordt ondergesneeuwd door een andere en nu nog altijd schitterende ster aan het firmament, het hoofdpact 'hart- en vaatziekten'. Exit 'diffuse klachten', en exit ook het "getalsmatig overwicht van het gedrags- en maatschappijwetenschappelijke onderzoek aan de medische faculteit", schrijft Knegtmans.

Die daarmee blijk geeft een scherp oog te hebben voor de onderhuidse en soms manifeste conflicten tussen de verschillende facties in de faculteit, maar die helaas, en dat is een der zwakkere kanten van het boek, verzuimt daar dieper op in te gaan. Wat bijvoorbeeld was de reden dat de researchcommissie al een reorganisatie van het facultaire onderzoek inzette toen dat nog maar ternauwernood begonnen was? De schrijver constateert en blijft daarbij. Hetzelfde gebeurt als hij de episode behandelt waarin de suprematie van de kernstaf dan eindelijk wordt overgenomen door een reguliere faculteitsraad, in 1976. Op het bord van de faculteit ligt dan nog altijd de operationalisering van de basisfilosofie in de gezondheidszorg, merkt Knegtmans op, en voegt daaraan

toe dat "ideologische- en belangentegenstellingen de faculteit meer en meer zouden gaan beheersen". Vervolgens stapt hij over op een geheel ander onderwerp, de lezer in het ongewisse latend over wat er daarna gebeurde met die tegenstellingen, toch geen onbelangrijk onderwerp aan deze faculteit.

Flower-power

Daar staat tegenover dat Knegtmans zeer nauwgezet de ontwikkelingen naar een full-blown academisch ziekenhuis en de overname van St. Annadal volgt. Of de manier waarop de eerste curricula in elkaar werden gezet, hoe langzaam het 'Maastrichtse onderwijssysteem' ontstond en hoe gelaveerd moest worden tussen de eigen uitgangspunten en de kritiek van binnen en van buiten. Van binnen: gynaecoloog De Haan bijvoorbeeld, die vond dat studenten die onderdelen moesten inhalen, op een 'flower power-achtige' wijze werden begeleid. Van buiten: de Academische Raad, zusterfaculteiten, ziekenhuizen, die laatste over het kennisniveau van de co-assistenten.

Leuk zijn de passages waaruit blijkt dat de wat speelsere geesten het ook hier in Maastricht al snel verloren hebben. Het universitaire dikdoen bleek zo'n onweersaanbare aantrekkingskracht op de Limburgse academische benjamin uit te oefenen dat er al snel een pedelstaf à f 23.000,- op kosten van de SWOL werd geïntroduceerd, en dat er toga's (zij het donkerrode en geen zwarte, frivoler mocht niet) werden aangeschaft. Luis in de pels in die dagen was Gerard Majoor, die al die Pomp and Circumstance maar belachelijk vond en daar via de voorganger van dit blad, het door medewerkers volgeschreven Maffius, lucht aangaf. Majoor suggereerde een vrije regie voor de promotieplechtigheid, die meer als spel dan als examen moest worden gezien. En als we dan toch een pedel hadden hoefde die hier in Maastricht niet dat uitgekauwde 'Hora est!', ook wel afgekort tot 'Horast!' te brullen. Majoor stelde voor dat een lokale variant wel zo aardig zou zijn. De uitroep 'Het is gedaan!', mocht wat hem betreft het einde der zitting markeren. Het voorstel haalde het niet.

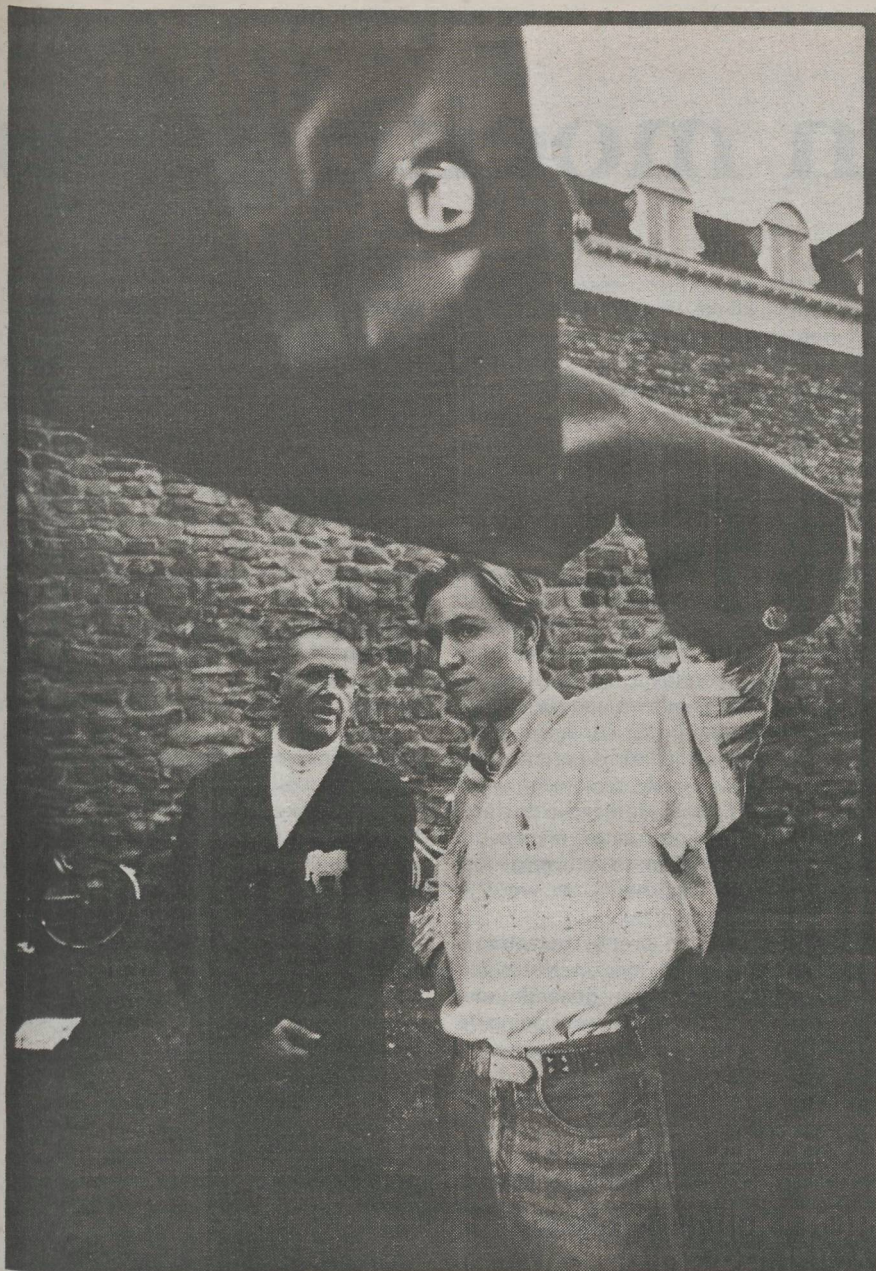
Wammes Bos

(Peter Jan Knegtmans, *De medische faculteit Maastricht, een nieuwe universiteit in een herstructureringsgebied, 1969-1984. Assen/Maastricht 1992, Van Gorcum*)

DE PIONNEN

Let op de displays met folders bij u op de universiteit. Daar vindt u meer informatie en de aanmeldingsprocedure.

SHELL INTERNATIONAL BUSINESS COMPETITION 1992

Hans Liberg inspecteert het podium alvorens daar 'aangenaam op te treden'

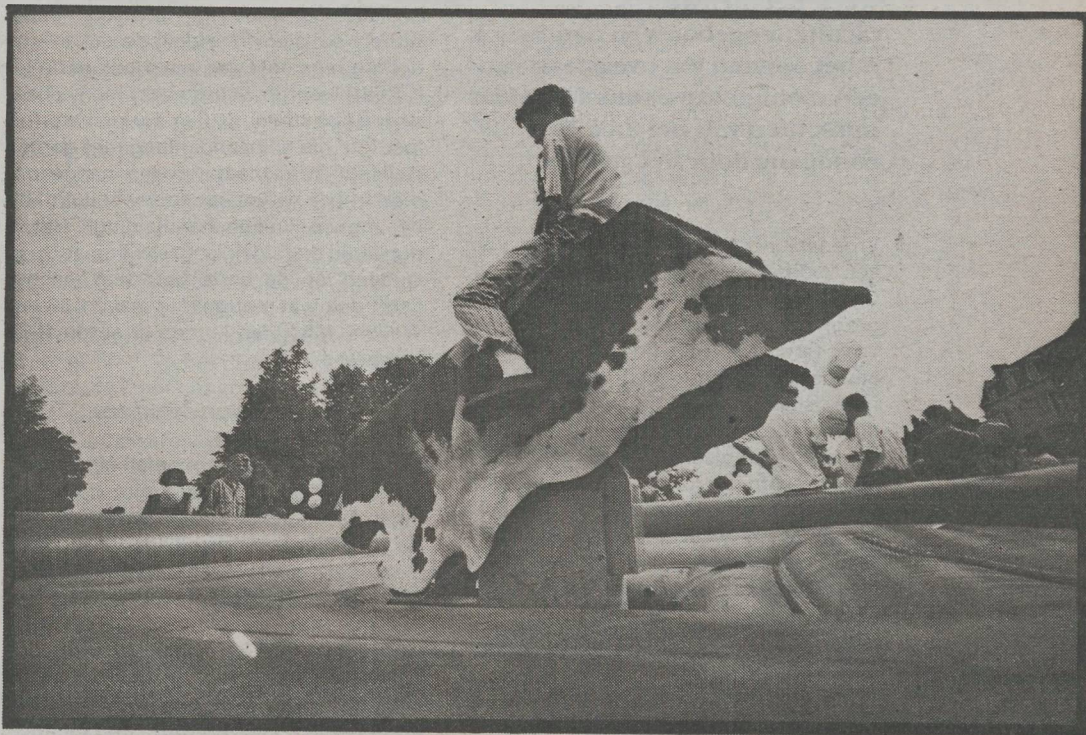
Voor de macho's: een disco-rodeo-toro (foto's Nelis Tutkey)

Minder belangstelling voor Inkom

Ondanks dat de sportdag een succes was, de informatiemarkt goed werd bezocht en het weer zeker geen spelbreker was, kwamen er dit jaar weer minder eerstejaars op de gezamenlijke Inkom af. Waren er vorig jaar nog 1255 inschrijvingen, dit jaar stopte de teller bij 1100. De stagnerende groei van de studentenaantallen is volgens de organisatie niet de oorzaak van de daling, wel het besluit van de leiding van de tolkvertalersopleiding, die sinds vorig jaar deelname aan de Inkom niet meer verplicht stelt. Bovendien waren nog veel aankomende eerstejaars op vakantie omdat de introductie 1992 een week eerder gepland was dan andere jaren.

Verraste vorig jaar Youp van 't Hek de mentoren en hun kinderen met een optreden, twee weken geleden was het de beurt aan Hans Liberg. Hij "verzorgde een aangenaam optreden" berichtte Inkommentaar (de krant van de Inkom) zuinigjes op 21 augustus. Minder aangenaam was het optreden van The Scene in de tent op de Griend eerder die week. Na een half uur werden de stekkers door de Inkom-werkgroep uit de boxen getrokken omdat talloze omwonenden bij de politie klaagden over geluidsoverlast. De werkgroep wilde niet het risico lopen dat het eerste live-optreden in de tent ook meteen het laatste zou zijn. De keuze was daarna aan de door studentenvereniging Tragos uitgenodigde popgroep: of verder spelen op een geluidsterkte van 95 decibel, (de norm die tussen de gemeente Maastricht en de Inkom-werkgroep was afgesproken), of opkrassen. The Scene koos voor het laatste. Een kort concert dus. Gotscha!, de groep die een dag na de The Scene op uitnodiging van Koko de tent aandeed, had in eerste instantie minder moeite met de limiet van 95 decibel. Maar na een uur bleek dat ook deze tienkoppige band de vingers niet van de volumeknop kon houden en net zoals de The Scene alles uit de kast wilde halen. Gevolg was dat ook Gotscha! zonder toegift en wat vroeger dan gepland naar huis mocht.

Riki Janssen

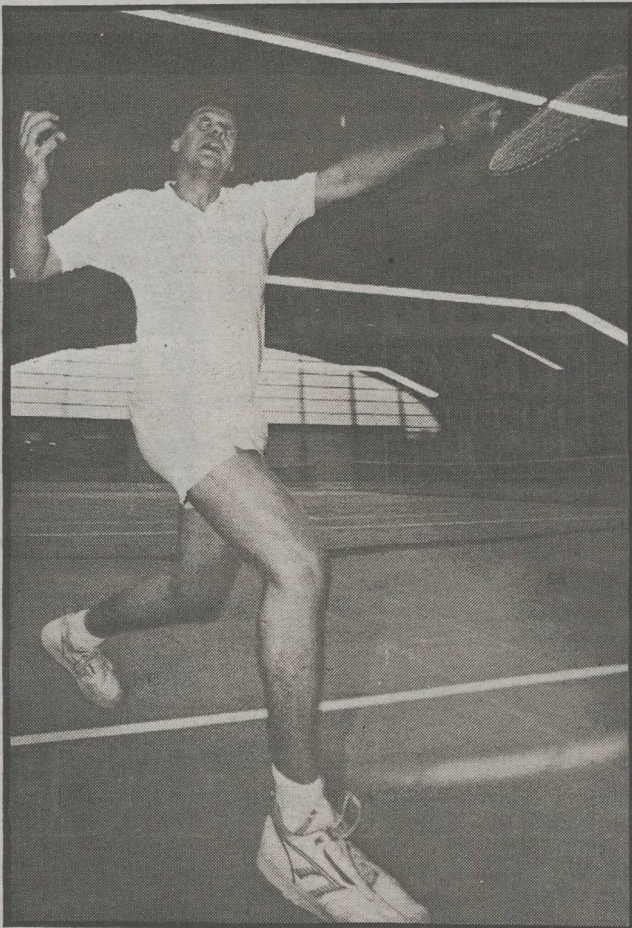
Er staan drie grote archiefkasten in een hoekje van de tennishal in het tenniscentrum Dousberg. De inhoud van de kasten is zorgvuldig uitgesteld door tennis- en badmintontrainer Han van Zeijl. Een hoopje badmintonrackets, een stapeltje info-materiaal en wat shuttles liggen te wachten op studenten die hun studie-jaar direct sportief willen beginnen.

Helaas, in de drie uur "vrij trainen" die op maandag van 17.00 tot 20.00 gehouden worden, komt geen enkele student opdagen. Trainer Van Zeijl is zichtbaar teleurgesteld, maar hij heeft er wel een verklaring voor: "De meeste studenten weten nog niet eens dat het trainen weer begonnen is. Zodra ze weer een beetje in hun (studie)ritme zitten, weten ze hun weg naar de hal wel weer te vinden. Alleen de leden van de Maastrichtse Studenten Badminton Club "HEEP" zijn al weer volop aan het spelen, maar die hebben hun eigen trainingsuurtje."

Gelukkig kun je er ook zonder trainende studenten achter komen dat badminton een volwassen sport is. Het is in ieder geval meer dan het spelletje wat kampeerdere doen als bezigheidsterapie tussen regenbuien door. Want buitelingen over strak gespannen scheerlijnen, her en der verspreide plassen en een harde wind zijn zaken die een partijtje badmintonnen op de camping al snel vergallen. In tennishal de Dousberg heb je van dit alles gelukkig geen last. Terwijl de regen klatert op de overkapping, bangt Van Zeijl de netten op zodat één tenniseveld verandert in maar liefst vier badmintonvelden. Nooit geweten dat badmintonners maar zo'n veldje nodig hadden.

"Het grote verschil tussen tennis en badminton is, afgezien van het instrumentarium natuurlijk, dat bij tennis de onderarm en pols gefixeerd blijven ten opzichte van elkaar, terwijl je bij badminton juist een zwiepende beweging met de pols moet maken om de shuttle enigszins omhoog te krijgen", doceert Van Zeijl, terwijl het shuttle over en weer vliegt. Het is niet makkelijk de shuttle diep het veld in te slaan. Door al die (plastic) veertjes krijgt het ding immers nauwelijks vaart. Een andere moeilijkheid waar je mee te maken krijgt is dat je voortdurend omhoog aan het koekeloeren bent. Het spel speelt zich namelijk voor het grootste gedeelte boven je hoofd af. "Op het juiste moment indraaien en met gestrekte arm slaan", moedigt Van Zeijl aan, "en niet zoveel kracht zetten, het moet

het zweet uit
DE
LOSSE
POLS

(foto Nelis Tutkey)

vanzelf gaan". Nou, dat gaat het in ieder geval nog niet, want na een kwartiertje begint het zweet uit te breken en voel ik me duizelig worden van het omhoog kijken.

Een groot voordeel van de shuttle boven de tennisbal is dat de shuttle niet kan rollen. Het tijdrovende ballenrapen is er dus niet bij. Daarnaast is badminton voor beginners veel makkelijker te leren dan tennis. "Twee ongeofende badmintonners kunnen de shuttle al gemakkelijk een paar minuten hoog houden, terwijl bij een partijtje tennis van twee beginners in mum van tijd een hele ton ballen over het veld verspreid ligt".

Dat wil natuurlijk niet zeggen dat badminton een makkelijke sport is. "Het is een echte tactische sport, je moet proberen je tegenstander met korte en lange "ballen" alle hoeken van het veld te laten zien". "Belangrijke eigenschappen die een goede speler moet bezitten zijn conditie, snelheid, reactievermogen en de techniek van de schijnbeweging". Met deze techniek kan je bijvoorbeeld je tegenstander achter in het veld drijven door te doen alsof je een enorme zwiepert gaat maken, terwijl je eigenlijk een treiterige drop-shotje in gedachte hebt.

Hoe staat het eigenlijk met het niveau van de Maastrichtse Badminton-student? "Het animo is in ieder geval uitstekend, alhoewel je daar nu net niets van ziet natuurlijk. Maar vooral bij de vereniging HEEP, zijn ze zeer fanatiek". Maar ook de "ongebonden" badmintonners schijnen zeer trouw te zijn. "Al is het wel jammer is dat het meteen te merken is als er een bloktoets aankomt, want dan zie je opeens niemand meer. Ook als het slecht weer is laten veel studenten het afweten en dat is wel vervelend want zo heb je als trainer nooit een constante groep en sta je voor je het weet het hele jaar de backhand uit te leggen".

Voor de foto wordt even een geoefende badmintonner van een andere baan geplukt. Gelukkig, hij is pas afgestudeerd en ziet er nog studentikoos uit ook. Zwiep pof, zwiep paf. Van Zeijl en hij zijn aan elkaar gewaagd. Even een paar "sprong-smashes" en de fotograaf is tevreden. Inmiddels is het al over zevenen en nog steeds is er geen student te bekennen. Het is te hopen dat er volgende week meer dan één shuttle door de hal zweeft.

Chris van der Grinten

„Hier zijn kosten en moeite gespard”

“Dit gebouw is net een mijn, maar dan boven de grond. Het is op precies dezelfde manier geconstrueerd, met die lange, centrale gangen. En heb je die ramen al gezien?” Richard Janssen, docent bij gezondheidswetenschappen, wordt er maar treurig van. Hij is bij lange na de enige niet. Dat wordt dus niet zo leuk voor minister Ritzen, als hij volgende week het nieuwe faculteitengebouw in Randwijck moet openen ten overstaan van een menigte zure smoelen. Maar misschien valt het mee. Een rondgang door het gebouw

Vroeger luchten ze in café De Poort. Voor een boodschap liepen ze snel even naar de Grote Staat. De twee medewerkers van gezondheidswetenschappen denken nog vaak terug aan hun oude kamer in het Elisabethhuis. Niet alleen lag de stad op loopafstand, ook de ramen konden ver open en de brede vensterbank bleek een zonnige werkplek. Sinds de verhuizing naar de vijfde verdieping van de lokatie Universiteitssingel winkelen ze na vijven en werken ze weer gewoon aan het bureau. Daar hebben ze zich bij neergelegd. Maar dat de toevoer van frisse buitenlucht door de verhuizing werd beperkt tot een stroompje dat zich door de tien centimeter brede opening van het klappaam naar binnen wurmde, vonden zij onacceptabel. Klagen hielp niet tegen de muffe geur, een schroevendraaier en wat brute kracht wel. Rustig steken Sjef Sprooten en Irma van der Ploeg nog een sigaret op. Nu het raam echt open kan, zijn ze op zichzelf wel tevreden met hun nieuwe kamer. De grootte (“niet verder vertellen dat dit eigenlijk een driepersoonskamer is. Straks poten ze er meteen weer iemand bij”) wordt zelfs geprezen. Het splinternieuwe meubilair kan er zeker mee door. Eigenlijk is het gewoon mooi. En de extra kast, die Sjef in een kamer verderop heeft “gevonden”, is natuurlijk reuze handig. Een beetje hosselen moet kunnen. Daar kunnen ze aan de andere kant van de tweehonderddertig meter lange gang, in de Zuidlob, ook van mee praten.

Twee emmertjes water halen

Voor minder doen ze het niet, de medewerkers van de vakgroep economie van de gezondheidszorg. Dagelijks gaat er een fors plastic wijnvaatje ‘La Gauthière’ doorheen. Niet dat men al om tien uur ‘s ochtends Franse tafelwijn van obscure herkomst nodig heeft om het spleen van het leven in zo’n zuidlob weg te spoelen. Het vaatje is een functie in de recycling toebedeeld. Aangezien de gezondheidseconomen de uiterste punt van de vijfde verdieping toegewezen hebben gekregen, is de dichtstbijzijnde plek waar drinkwater uit de muur komt, de wc, een aardig eindje wandelen. Te ver, vonden ze. En dus scharrelde men het wijnvaatje en wat emmers bij elkaar. In het vaatje wordt dagelijks water getransporteerd naar een soort opslagruimte halverwege de gang waar ook het koffiezetapparaat is geplaatst. De overvloedige koffie en het met een elektrische ketel opgewarmde afwaswater voor de bekers belanden in de twee rode emmers. Die op hun beurt weer de lange weg terug afleggen naar het toilettenblok. Een eeuwige cirkelgang, die nog het meest doet denken aan de charmes van het kamperen bij de boer, ergens in een godverlaten uithoek van de Auvergne. Zoiets is drie weken uit te houden, maar liever geen eeuwigheid. En dus bestelden de gezondheidseconomen voor eigen vak-

groepsrekening wat werklieden die op de plek van hun huidige ‘koffiekamer’ een kitchenette zullen aanleggen. Met koud en warm stromend water, een ongekende luxe in het nieuwe gebouw. Een afvoergat in de vloer is er al.

Ben Weijers, belast met de ‘projectverlichting nieuwbouw’ kijkt beduusd als dit verhaal hem ter ore komt. Eigen initiatief is leuk, maar de gezondheidseconomen gaan te ver. Hij verwacht dat vakgroepen die op eigen houtje voorzieningen aan laten leggen, wel teruggefloten zullen worden. Er is immers een geregeld ‘beheersoverleg’ waarin de betrokken directeuren en diensthoofden de zaken onderling regelen. Daar, maar ook in de faculteitsbesturen, bespreekt men deze dagen nog steeds de (legale) kitchenettes ‘per lob’ die al maandenlang met geruststellende regelmaat worden aangekondigd in het periodieke ‘bouwbulletin’ en de ‘gebruiksnaam handleiding’. Het is nog altijd onduidelijk of ze er komen, men studeert op de beste oplossing, en het heeft ook wat met geld te maken, meent Weijers. Misschien komen er automaten, kan best zijn.

Schroevendraaiers

Als de gezondheidseconomen al teruggefloten worden, dan toch niet door hun eigen faculteitsdirecteur, noch door hun decaan. Die maken zich beneden, op Nivo 1, vrolijk over alle sores rond het gebouw. Maar het is galgehumor, want op de vraag wat men zoal van de nieuwe behuizing vindt klinkt een kernachtige kwalificatie die vroeger in menig gezin een draai om de oren opleverde. Voor de inventiviteit van de betrokken vakgroep om aan de knellende beperkingen van de bouwplanners te ontkomen bestaat dus alle begrip, bewondering zelfs. Net als voor de onvermoeide technische bedrevenheid van faculteitsbestuurslid (en gezondheidseconoom) Hans Trouw. Ook hij heeft in zijn eigen kamer de capaciteit van de luchttoevoer drastisch vergroot. Het raam scharniert nu niet slechts een heel klein stukje horizontaal – de stand die door de architect is voorzien – maar ook verticaal. Het kan dus gewoon open. Dat is een stand die de architect kennelijk minder esthetisch vond en daarom onmogelijk heeft laten maken. Tenminste, dat dacht hij. Maar wellicht heeft de jonge bouwheer, Han Westelaken, zelf de geest uit de fles geroepen. Voordat hij in een meinumner van Observant mocht uitroepen dat dit “een van de mooiste gebouwen is die ik ken” kreeg hij in het aprilnummer van het bouwbulletin reeds het woord, om uit te leggen wat hij met een en ander bedoeld heeft. Hij filosofeerde wat over de alomtegenwoordige kleur blauw, “die de geest voert naar verre gewesten”, en over de keuzes waar een architect voor staat. Die zijn niet gemakkelijk, maar uiteindelijk komt alles toch weer op zijn pootjes terecht want “altijd is de balans der keuzes een optimaal antwoord op de vraag een ambiance te scheppen voor het laten plaatsvinden van een activiteit.”

Wie hierna nog verder durfde lezen stuitte even later op een passage waaruit bleek dat de architect een behoorlijk hoge pet op heeft van de gebruikers van het rechte stuk van het gebouw, de Westvleugel, ook wel het researchgebouw genoemd. (De Oost- of onderwijsvleugel is het halfronde deel.)

“Het werk dat in de Westvleugel wordt gedaan is over het algemeen van een hoge technologische wetenschappelijke perfectie”, schreef Westelaken. Dat lieten de schroevendraaiers gewapende academici zich dus geen twee keer zeggen.

Legbatterij

Is het respect wederzijds? Hebben de nieuwe bewoners van het gebouw evenveel waardering voor het werk van de architect

als andersom? “Een mijn”, klinkt het op Nivo 5.

“Ik heb zelden zo’n lelijk en armoedig gebouw gezien als dit”, meldt Henk van de Voort, beleidsmedewerker bij het faculteitsbureau van geneeskunde op Nivo 3. “Hier zijn kosten en moeite gespard. Met uitzondering van die ronde uitbouw, die is aardig, ook van binnen trouwens. Maar dit deel is een kruising tussen een peperkoek en een legbatterij, met al die kamertjes aan weerskanten van de gang. Een megaliel is het, een gevangenis.”

Op Nivo 1 wordt die visie nog van wat extra bijtende omschrijvingen voorzien door de decaan van gezondheidswetenschappen, Louis Boon. “Stammheim aan de Maas”, klinkt het honend onder verwijzing naar de hermetische Knast die in de jaren zeventig speciaal voor de RAF-terroristen werd opgetrokken. En, met afgrijzen in de stem, of we die inspanning al bezocht hebben, onderwijskamers en vergaderzaaltjes zonder daglicht. “Daar word je gek van, zo benauwd.”

“Al die gangen zijn precies hetzelfde”, klaagt Willy Schipper, medewerkster van het bureau onderwijs van geneeskunde, “je weet nooit op welke verdieping je bent. Maar dat is het ergste nog niet. Kom maar eens mee naar mijn kamer, dan zal ik daar het licht eens uitdoen.” Het blijkt een populaire gewoonte van veel nieuwbouwbewoners te zijn, het licht uitdoen voor bezoekers. Er liggen niet zozeer oneerbare bedoelingen aan ten grondslag als wel absolute wanhoop over de ramen, en een enkele keer, zoals in het geval van Willy Schipper, ook nog over het uitzicht. Dat

ontbreekt namelijk geheel. Haar kamer bevindt zich in het begin van de zuidlob, vlak bij het liftenblok en het trappenhuis. Dat staat dus pal voor haar neus, op luttele meters afstand van het raam. Erg bevorderlijk voor de lichtinval is dat al niet, maar de kleur van de ramen doet de rest. Die is donker, want zonwerend glas zou de beste oplossing zijn om een gebouw zonder airconditioning koel te houden, zegt voorlichter Ben Weijers. Luxaflex houdt te weinig warmte tegen. Het gevolg is ongetwijfeld een pittige energierekening, want letterlijk iedereen in het gebouw heeft permanent het licht aan. “Als de zon schijnt is het of het bewolkt is, als het bewolkt is of regent lijkt het wel nacht; je weet hier nooit wat voor weer het is, daar word je gewoon depressief van”, is een uitspraak die in elke willekeurige kamer valt op te tekenen.

Een keling die aan het kortste eind heeft getrokken bij de verdeling van de ruimtes, heeft bijkomende klachten.

Neem Henk van de Voort: “Vorig jaar ben ik een keertje meegegaan met een rondleiding door het gebouw, toen nog in aanbouw dus. We kwamen ook in dit soort kamertjes. Ik dacht dat die wel als opslagruimte bedoeld zouden zijn.”

Ruim een half jaar later mocht niet zijn archief maar Van de Voort zelf zijn intrek nemen in de ‘pijpela met schietgaten’. Het kamertje is smal, een gewoon raam ontbreekt, in plaats daarvan zijn twee wat lang uitgevallen wc-raampjes links en rechts in de muur geplaatst. “Ik houd mezelf maar voor dat het toeval is dat uitgekend ik hier zit. Maar slecht is het wel,

vooral als je zo’n schrijfbaan hebt als ik, waarbij je echt bijna acht uur per dag op je kamer verblijft. Wat er verder goed is aan het gebouw? De deuren, die zijn lekker zwaar en geluiddempend.”

Van de pot gerukt

Voor de sterke verhalen doen het goed in de nieuwe ambiance. Ze echoën stouterend heen en weer tussen de muren van de claustrofobische gangen zonder eind. Over die professor, die van de drie beschikbare wc’s op zijn gang bij de een geen licht, bij de ander geen pot en bij de derde geen slot op de deur aantrof. Hij koos voor de laatste, hield de deurklink tijdens de boodschap stevig vast, maar werd niettemin letterlijk van de pot gerukt toen een nieuw gegadigde een krachtige poging deed om de wc-deur te openen. Of over die secretaresse, die een spiegelbeeldige situatie meemaakte toen de deur van de wc na gebruik niet meer open wilde. Het duurde een half uur voor ze werd ontdekt, en nog eens een half uur voor ze werd bevrijd.

Of over een ongevalletje op een der verdiepingen, waar iemand de tweehonderdertig meter gang, niet onbegrijpelijk, flitsender per fiets dacht af te leggen. De ongelukkige die net zijn kamer uitstapte vond het wat minder flitsend. Waar of niet waar, inmiddels is de nieuwe bevolking van de Universiteitssingel streng toegeesproken in het bouwbulletin.

Wat men al niet naar binnen droeg, fietsen, baby’s, honden zelfs! Dat kon toch niet, met die laboratoria waar met chemi-

caliën en gassen wordt gewerkt. En omdat zo’n Randwijck toch ook een beetje de binnenlanden van Bihar is, werden op de cover van het bouwbulletin van juli een aantal forse pictogrammen geplaatst, als voorproefje van wat men tevens bij de ingangen mocht verwachten. Een hond met een streep erdoor, een dito sigaret, een fiets.

“En wat gaan ze dan doen, me arresteren?” Evelyn de Leeuw nam voor de vakantie dagelijks haar volbloed Golden Retriever (“zo’n rashond is een hele investering, die moet eruit”) mee naar binnen. Zij is niet van plan die gewoonte na de vakantie op te geven. Het dier is alom geliefd op de gang, vertelt ze, zelfs bij de belendende afdeling Veiligheid en Milieu. Wel voegde het hoofd van de bouwdienst haar onlangs toe dat het teefje bij hernieuwde overtreding in beslag genomen zou worden. Sindsdien ontloopt ze de man, ook al omdat het proefdiervoorblijf angstig dichtbij is. Niet dat die zomaar alles aannemen, maar toch.

Voorlopig heeft ze echter uit die hoek niets te vrezen. De proefdierruimtes deuren niet, zodat ze nog maanden verbouwd zullen worden. Die zitten er op zijn vroegst in december in.

Jasje trekken

Deugt er eigenlijk überhaupt wel wat in de ogen van de facultaire medewerkers? Jazeker wel. Beleidswetenschapper prof. Hans Maarse wil op de gang best kwijt dat hij na een paar maandjes wennen dik tevrezen is. Zelfs het glas kan hem niet deren. Het is handig dat nu alles van de

faculteit in de buurt zit, niet over de halve stad verspreid. Nu kan je nog eens een bestuurder aan zijn jasje trekken, of de directeur. Dat die omgekeerd niet altijd gecharmeerd zijn van deze nieuwe mogelijkheden spreekt voor zich. De betrokkenen willen dat best toegeven.

Ook de laboratoria zijn er wel op vooruitgegaan. Milieugezondheidskundige prof. Jos Kleinjans is blij met de mooie spullen, goede kwaliteit, heel veilig allemaal. Gregorio Fazzi, analist bij farmacologie heeft meer ruimte en geen last meer van de soms tropische temperaturen die in het BMC konden ontstaan. En dat terwijl nota bene de benodigde installatie voor de ‘topkoeleling’, die de bestaande capaciteit van het AZM ten behoeve van de RL moest versterken, nog ingepakt voor het ketelhuis staat. Vergeten te plaatsen, wil een hardnekkig gerucht.

Soms zijn de ervaringen met het gebouw ronduit tegenstrijdig. Fazzi en Kleinjans klagen beiden over de verminderde sociale contacten, gevolg van de omstandigheid dat iedere vakgroep netjes zijn eigen afgescheiden compartiment op een gang heeft. Wie daar niet per se moet wezen komt er niet. “In het BMC moest je alleen al om in je kamer te komen door de territoria van wel vijf andere vakgroepen. En ook de wc’s waren daar een rijke ontmoetingsplaats. Het was de matrix in de praktijk. Dat is weg hier”, mijmert Kleinjans. Maar anderen zien nu eindelijk eens al die mensen die al die jaren in andere gebouwen vertoefden en met wie meestal slechts telefonisch contact bestond.

Very expensive

Als er één deel van de nieuwbouw is waarmee de architect dan toch in de roos geschoten heeft, is het wel het halfronde onderwijsgebouw. Daarover niets (nou ja, bijna niets) dan goeds bij de gebruikers, zo blijkt.

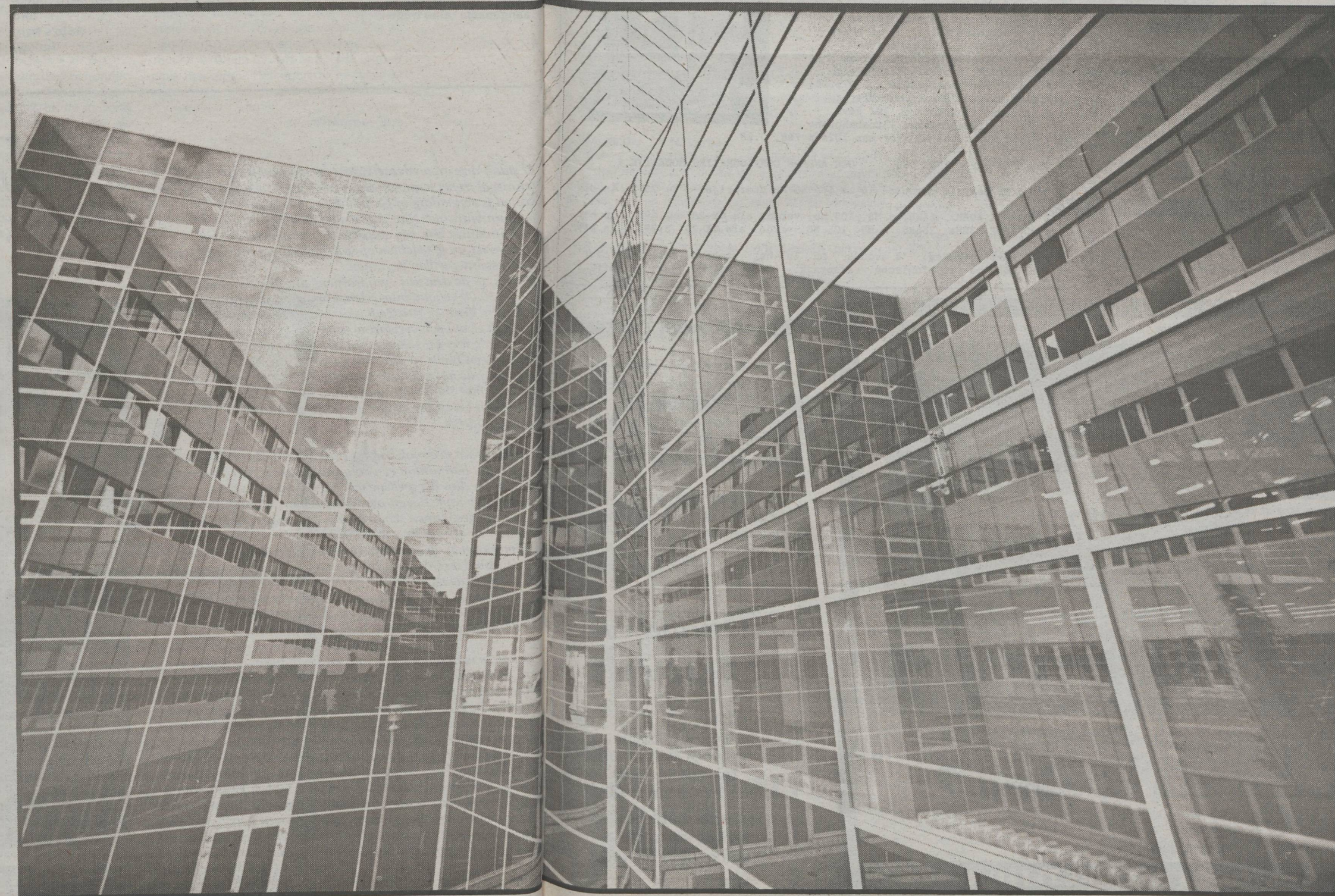
Neem de bibliotheek. Ze is gebouwd in een halve cirkel, drie verdiepingen hoog en opgetrokken uit glas. De collecties van het AZM, BMC en Peter Debyeplein zijn er verzameld. In de laatste week van augustus zijn veel medewerkers en studenten nog op vakantie. Maar het handjevol dat zijn weg al naar het studielandschap heeft gevonden spreekt vol bewondering over het weidse, frisse en vooral lichte gebouw. “De vorige bieb was heel benauwd en drukkend”, vertelt Thérèse Brandts, vijfdejaars gezondheidswetenschappen. “Ik heb hier nog niet een keer de neiging gehad om te geeuwen.” Ook de rust in de nieuwe bibliotheek spreekt de meesten aan, al is men bang dat die zo verdwenen is wanneer het onderwijs weer begint en de studenten in groten getale binnenstromen. Want het geluid draagt ver, bevestigd Guus Foppen, medewerker bibliotheek. “Wanneer iemand een boek op normale toon aan de uitleenbalie bestelt, hoor je dat twee etages verder.” Hij vreest ook dat het trefcentrum, dat voor de ingang van de bibliotheek is gebouwd, geluidsoverlast zal veroorzaken. In deze rustige tijd valt de herrie die daar vandaan komt nog wel mee. Het geroezemoes dat door de glaswand dringt is voor mensen die zich gemakkelijk concentreren niet storend. Wie wel gevoelig is voor geluid en snel is afgeleid, kan beter op niveau drie gaan studeren. Daar hoor je en zie je weinig van het trefcentrum. Degene die zich helemaal wil afzonderen kan een van de dertien studiecellen huren.

De medewerkers van het skillslab zitten al sinds mei boven de nieuwe bibliotheek en zijn eigenlijk heel tevreden over hun nieuwe behuizing. De nieuwbouw ruikt fris en het klimaat is ideaal voor onderzoek. Het is in ieder geval niet te vergelijken met de atmosfeer in het fase 1-gebouw waar het in de zomer vaak bloedheet was. Wie daar bijvoorbeeld anderhalf uur les gaf of kreeg in de oude gynaecologiekamer was na afloop bekaf. Niet vanwege het harde werken, maar door de temperatuur.

De vooruitgang is groot. Zo groot dat Noël l’Espoir, vaardigheidsdocent en verhuiscördinator van het skillslab, zich bijna schaamt wanneer hij buitenlandse collega’s rondleidt. “Het is hier allemaal zo groot en zo mooi. Vooral mensen uit ontwikkelingslanden kijken hun ogen uit. Een Thaise hoogleraar die ons laatst bezocht omdat hij zelf een faculteit in zijn eigen land moet laten bouwen, zei bij alles wat hij zag ‘very expensive, very expensive’.”

Blijft, alles welbeschouwd, die ene grote klacht over de lokatie Universiteitssingel 50: het glaswerk. Niet die paar geknapte en daarmee tot matglas getransformeerde glasplaten in het plafond boven de bibliotheek, want de medewerkers is verzekerd dat die er niet uit kunnen vallen. Nee, het probleem zit hem in de mafiose zwarte ramen. Jos Kleinjans heeft er wel een verklaring voor: “Weet je wat het is, zo’n architect vindt dat mooi, zo’n wand met donkere ramen. Dan hoeft hij meteen ook onze koppen niet te zien, want van buitenaf zie je niks door dat glas. Dat hier nog mensen werken, ach, dat doet er niet zoveel meer toe. Maar ik ben verder niet ontevreden hoor. Ik zit hier voor mijn raam, de treinen gaan naar links, de auto’s gaan naar rechts. Dan denk ik bij mezelf: panta rhei. Dat is goed.”

Wammes Bos
Riki Janssen

“Als de zon schijnt is het of het bewolkt is, als het bewolkt is of regent wel nacht; je weet hier nooit wat voor weer het is, daar word je gewoon depressief van” (foto Nelis Tutkey)

ZEVEN PIEK VOOR ZEVEN LEVENS

Zeven Levens de nieuwe CD-single van DE DIJK

VOOR FL. 6,95 LIGT 'IE BIJ JE PLATENZAAK.

Café Intermezzo

Tongersstraat 19
6211 LL Maastricht
Tel. 043 - 257866

Keuken open van 12.00 tot 22.00 uur

Iedere maandag in augustus
van 22-24 uur twee glazen bier
voor de prijs van een

Openingstijden: van 9.00 uur 's
morgens tot 2.00 uur 's nachts
Woensdag gesloten

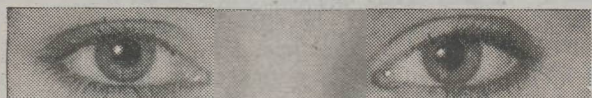
Symposium: "Bestaat mystiek nog?"

23-24 oktober 1992 overzicht van de westers christelijke
mystiek. M.m.v.

prof. dr. Quispel - Dionysius de Areopagiet
dr. van Oort - Augustinus
dr. Pranger - Bernardus van Clairvaux
drs. van Schaik - Ruusbroec
drs. Slavenburg - 19e en 20e eeuwse mystiek
prof. dr. Blommenstijn - 19e en 20e eeuwse mystiek

Brochure te verkrijgen op: 03430-16112.

UNIEK BIJ TOPTIEK : ZACHTE EN

HARDE LENZEN VOOR 300 PIEK!

Natuurlijk incl. oogmeting, aanpassing en nacontrole.

OOK UNIEK: TOPTIEK LEASEPLAN! VOOR DE PRIJS VAN 2 PILS PER WEEK

het hele jaar topkwaliteit lenzen. Informeer meteen!

Of kies voor kleur. Ook zonder sterkte. Verander bruine
ogen in blauwe. Of andersom. Voor de prijs van een
goede zonnebril!

Markt 28

6211 CJ Maastricht

043-217065

BETROUWBAAR & BETAALBAAR

Autorijschool Dorssers

start 15 september a.s. met
spoedopleiding voor rijbewijs

Examendatum: half november
Bel nu voor een afspraak

Tel. 046-377738

b.g.g. 06-52981362

U wilt een RIJBEWIJS

7 theorielessen en computertoets, leerboek en examenaanvraag:
f140,-

Praktijklessen in Volkswagen Golf
GARANTIE

Door ons stappenplan en het houden van proefexamens, wordt u
optimaal voorbereid en vertrouwd gemaakt met uw rijexamen.
Indien u voor het proefexamen slaagt, doch niet voor het
eigenlijke examen, bieden wij u de mogelijkheid tot een gratis
herexamen. Tevens Uw adres voor spoedcursus en motorrijles.

VERKEERSSCHOOL 'CHRISTOFFEL'

Gerckenshaag 33, 6228 EL, Maastricht. tel. 043-611315

Op de afdeling Longziekten van het De Wever Ziekenhuis

zijn op zeer korte termijn twee vacatures voor
een jonge arts

die klinische geneesmiddelen-onderzoek wenst te doen
gedurende 4 respectievelijk 6 maanden.
Honorering volgens de ziekenhuis C.A.O.

Inlichtingen: Dhr J. Smeets, Hoofd Longfunctie,
De Wever Ziekenhuis Tel. 045-766326
Drs. F. Custers, arts-assistent Longziekten,
De Wever Ziekenhuis Tel. 045-766326

Oké, het is waar, uiteindelijk moet je het zelf doen, maar met de vakkennis en de sfeer van

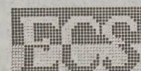
AUTORIJSCHOOL R. ten BRINK

Op weg naar je Rijbewijs

- * -Lessen in VW Golf
- * -Volgens nieuwe rijprocedure
- * -Verantwoord en doordacht fasenplan
- * -Examengarantie
- * -FI 35,- voor 60 minuten.

Telefoon 043-613426

Ook voor theorie en spoedcursussen

ECS - Economische Computer Service
Bombedaal 16 6228 GT Maastricht
TEL. 043 - 614.699

ECS 386SX-25 Color:

- 80386-SX op 25 MHz, Landmark 32
- 2 MB geheugen, 0 wait states
- uitbreidbaar tot 17 MB on board
- 3.5" (1.44MB) floppy drive
- 40 MB Seagate harddisk, 22 ms
- 2 serieel, 1 parallel en 1 game
- 512 kB VGA-kaart, 1024 x 768 x 16
- Mini-Tower 200 Watt met display
- extended AT-keyboard, 101 keys
- Muis + tekenprogramma + toebehoren
- Color MultiScan Monitor max 1024 x 768, 0.28

1.995,- INCL BTW OOK ANDERE CONFIGURATIES MOGELIJK !

■ 105 MB Seagate harddisk 16 ms ipv 40 MB meerprijs 250,- in btw

■ 80386DX 40MHz, 64kB, 4 MB, 105 MB, verder als SX-25 2.495,- in btw

■ 80486DX 33MHz, 256kB, 4 MB, 105 MB, verder als SX-25 3.295,- in btw

U kunt overdag, 's avonds en in het weekend terecht, maar
alleen na telefonische afspraak. ECS geeft 1 jaar garantie !

Autorijschool Dorssers

Spoedcursus fl. 1.200,-
incl. theorieboek, examen
en examenrijden.
Bel nu voor een afspraak
tel. 046-377738
b.g.g. 06-52981362

Ook uitermate geschikt voor
diegenen, die al op examen zijn
geweest.

Autorijschool Jacob

Spoedcursus fl. 999,- incl.
examenrijden.
Bel nu voor een afspraak
tel. 04404-1590
tussen 21.00 en 22.00 uur
Ook uitermate geschikt
voor diegenen, die al op
examen zijn geweest

DE SPELREGELS

Let op de displays met folders bij u op de universiteit. Daar vindt u meer informatie en de aanmeldingsprocedure.

SHELL INTERNATIONAL BUSINESS COMPETITION 1992

Vanaf september wordt alleen de rubriek Universiteit Algemeen in Bulletin nog verzorgd door Voorlichting.

Kopij voor Bulletin moet bij contactpersonen worden ingeleverd in de week voorafgaand aan de verschijningsdatum:

Vakgr./comm. FdAW: Fac.Bur., Bredestraat 24, tel. 883486, voor woe. 12.00 uur.

Vakgr./comm./studiever. FdEW: B.Staveaux, Fac.Bur., Tongersestraat 53, tel. 888271, voor do. 12.00 uur.

Vakgr./comm./studiever. FdG: R.le Doux, Fac.Bur., niveau 3, kamernr. 3226, UNS 50, tel. 881448, voor woe. 12.00 uur.

Vakgr./comm./studiever. FdGW: A.Bastiaens, Bur.Onderwijs, UNS 50, niveau 1, kamernr. 1.249, tel. 881455, voor ma. 12.00 uur.

Vakgr./comm./studiever. FdR: A. Kessen, Bur.Onderwijs, Zwingelput 4, tel. 883004, voor woe. 13.30 uur.

Studenten(sport)ver./Studentenpastoraten: N.Plompen, Stud.zaken, Lenculenstraat 26, tel. 883354, voor woe. 16.00 uur.

Instituten behorend bij een faculteit: bij de facultaire contactpersoon.

Berichten voor onderdeel 'Universiteit Algemeen' inleveren bij Voorlichting, Bouillonstraat 3, tel. 883081, voor vrij. 12.00 uur.

Externe berichten worden alleen opgenomen als er plaats is. Info.: Voorlichting, tel. 883081.

UNIVERSITEIT ALGEMEEN

Opening Academisch Jaar

Op maandag 7 september, om 16.00 uur, wordt in de Collegezaal, TS 53, het Academisch Jaar geopend. Tijdens deze bijeenkomst zal ir. W.C.M. van Lieshout, voorzitter van de Vereniging van Samenwerkende Nederlandse Universiteiten, een rede uitspreken onder de titel 'De rol en het profiel van de universiteit'. Verder zal het woord gevoerd worden door drs. L.E.H. Vredevoogd, voorzitter van het College van Bestuur en drs. P.C. Hilderink, voorzitter Universiteitsraad. Tevens wordt de Edmond Hustinxprijs voor de wetenschap 1992 uitgereikt.

J.H.M. Aarts nieuw hoofd Veiligheid en Milieu

Sinds enkele maanden hebben de RL en het AZM een gezamenlijke afdeling Veiligheid en Milieu (V&M). Sinds 1 augustus j.l. is J.H.M. Aarts hoofd van deze afdeling. Daarvoor was Jan Aarts hoofd van de gemeenschappelijke dienst Veiligheid & Milieu van Philips Eindhoven.

Als hoofd van de afdeling V&M bij AZM en RL hecht Aarts groot belang aan het vertalen van (wettelijke) regelingen in begrijpelijke en nuttige tips voor leiding en medewerkers van RL en AZM. Verder wil hij het aandachtsgebied 'veiligheid' graag uitbreiden tot 'arbeidsomstandigheden'.

Ruim dertig pedellen uit Nederland en België in Maastricht

De pedellen van de universiteiten in Nederland en Nederlandstalig België hebben elkaar op 28 augustus in Maastricht ontmoet tijdens de derde pedellendag. Door de centrale ligging van Maastricht in de Euregio was de belangstelling uit België groot. De pedellen maakten kennis met het unieke onderwijsstelsel van de RL, het PGO, en met verschillende locaties van de RL.

Opening nieuwbouw FdG/FdGW

Van 7 t.e.m. 12 september viert de RL de opening van het nieuwe gebouw van de FdG en de FdGW. De plechtige opening door dr.ir. J.M.M. Ritzen, minister van Onderwijs en Wetenschappen, vindt plaats op woensdag 9 september, om 15.30 uur. Aansluitend houdt de minister een gastcollege, op uitnodiging van NSEM.

Promotie drs. J.A.N. Verhaar

Op 4 september verdedigt drs. J.A.N. Verhaar zijn proefschrift 'Tennis elbow'. Promotor is prof.dr. A.J. van der Linden. Het proefschrift van drs. Verhaar beschrijft een aantal onderzoeken verricht bij patiënten met klachten van een tenniselleboog. Ruim vier procent van de bevolking tussen 20 en 80 jaar heeft volgens het proefschrift tenniselleboogklachten. Van de vrouwen tussen 40 en 50 jaar heeft zelfs tien procent een tenniselleboog. Jan Verhaar is orthopedisch chirurg in het AZM.

Nederlandse Kampioenschappen Programmeren

Op 25 oktober worden aan de KU Nijmegen de tweede Nederlandse Kampioenschappen Programmeren voor universiteitsteams gehouden. In de week van 10 oktober vinden voorrondes plaats op de afzonderlijke universiteiten. Info: Studievereniging Thalia, KUN.

Oproep proefpersonen

RL-AGENDA

Promoties en inaugurele- of afscheidsredes vinden plaats in de Aula, Tongersestraat 53. Informatie: Rectoraat, 883096/883210

04-09 Promotie J. Verhaar, 16 uur

07-09 Opening academisch jaar

07-09 Bijeenkomst Emancipatiecommissie RL, 15.30 uur, info: 887166

07 tot 12-09 filmprogramma n.a.v. opening nieuwbouw, UNS 50

08-09 Symposium over onderwijs, 10.00 uur, UNS 50

08-09 Symposium over Onderzoeksinstituten en onderzoekscholen, 14.00 uur, UNS 50

08-09 Uitreiking prijs Catharina Pijlsstichting, 17.00 uur, UNS 50

09-09 Symposium over de FdG, 10.00 uur, UNS 50

09-09 Officiële opening nieuwbouw door J. Ritzen, 15.30 uur, UNS 50

09-09 Gastcollege Ritzen op uitnodiging van NSEM, 17.00 uur, US 50

10-09 Start open dagen bibliotheek en studielandschap

10 en 11-09 Ieder uur rondleiding door bibliotheek/studielandschap,

10-09 Symposium Veiligheid en Milieu, 13.30 uur, UNS 50

11-09 Promotie M. Messing, 14.00 uur

11-09 Afscheidsrede J.M. Greep, 16.30 uur, Collegezaal

17-09 Inauguratie H. Neumann, 16.00 uur

18-09 Promotie A. Blokland, 14.00 uur

24-09 Promotie H. Velthuisen, 16.00 uur

25-09 Promotie A. van der Arend, 16.00 uur

30-09 Symposium 'Eigen verantwoordelijkheid in de gezondheidszorg', Aula, 14.00 uur

01-10 Promotie A. van de Kar, 16.00 uur

02-10 Inauguratie P. Pop, 16.00 uur

08-10 Promotie C. Lucas, 14.00 uur

08-10 Promotie M. Dubelaar, 16.00 uur

09-10 Promotie A. Oerlemans, 14.00 uur

09-10 Promotie K. Cox, 16.00 uur

16-10 Promotie H. Verspagen, 14.00 uur

16-10 Promotie W. Meijerink, 16.00 uur

23-10 Promotie S. Bulstra, 14.00 uur

23-10 Promotie G. Span, 16.00 uur

23-10 Symposium 'Environment and health scientific and social aspects' (ALMA-symposium), Tongersestraat 53, info: mw. I. Leijts, tel. 883108/883513

27-10 Inauguratie Th. Mock, 16.00 uur

29-10 (Dubbel)inauguratie A. Huson en H. Kuipers, 15.00 uur

30-10 Aula gereserveerd

31-10 Voorlichtingsdag voor toekomstige studenten: Gezondheidswetenschappen, deeltijdopleiding Verplegingswetenschap, Milieu-gezondheidkunde, Cultuur en Wetenschapsstudies, Kennis-technologie

05-11 Promotie D. Terwel, 16.00 uur

06-11 Aula gereserveerd

07-11 Voorlichtingsdag voor toekomstige stu-

In het kader van onderzoek naar de (micro)circulatie bij diabetes patiënten, worden gezonde mannelijke vrijwilligers gezocht voor een studie naar de doorbloeding van de onderarm. De studie zal twee maal een hele dag (van 8.00 tot 18.00) in beslag nemen (met een tussenpauze van ongeveer een week). Een ruime financiële vergoeding wordt gegeven. Info: afdeling Interne Geneeskunde, werkgroep Endocrinologie, AZM, drs. A. Houben, tel. 87 53 52 of 87 70 19.

Wineke Vlek, vakbondsconsulent van de AbvaKabo, is per 1-8-92 bereikbaar: **Lokatie UNS 50 k.5.155 (tel.88.1250)**, op dinsdag en donderdag van 9.00 tot 17.00 uur en op woensdag van 9.00 tot 13.00 uur. Zij houdt **spreekuur: woensdag van 11.30 tot 12.30** uur én na telefonische afspraak, tel:881250.

ATTENTIE:

Algemene Ledenvergadering AbvaKabo:

Dinsdag **15 september a.s.** van 12.15 tot 14.00 uur, in de **vergaderkamer E.G.Z, UNS 50, 5e etage (zuidlift) k.5.352a**.

Agenda en notulen zullen u tijdig worden toegezonden.

Belangstellenden zijn óók van harte welkom.

ALMA AGENDA

Agenda van activiteiten in het kader van het samenwerkingsverband tussen de universiteiten van Aken, Luik en Maastricht.

ALMA-sporttoernooi

Op 22 oktober vindt in Maastricht het ALMA-sporttoernooi plaats. Op het programma staan voetbal, volleybal, schermen, bridge, badminton, handbal en basketbal. Informatie: tel. 883135 / 883134

Symposium Environment and Health

ALMA houdt op 23 oktober aan de RL een symposium over milieuproblematiek in de Euregio. Het symposium 'Environment and Health: scientific and social aspects' belicht milieugezondheidsproblemen vanuit wetenschappelijke, sociale, technische en politieke invalshoeken. Informatie: Ingrid Leijts, tel. 883108

FINANC. ECON. DIENST (FED)

Op 8 september a.s. zullen de medewerk(st)ers van de afdeling Inkoop van beide locaties niet bereikbaar zijn in verband met opleidingsactiviteiten.

Bij spoedzaken gelieve u contact op te nemen met het secretariaat van de FED, tst. 721.

PERSENEEL

Spreekuur ziektekostenverzekering DEL

Op **22 september** a.s. zal de heer C. v.d. Mei van de Kooyman groep, de tussenpersoon voor DEL Verzekeringen, aanwezig zijn in het Oud Gouvernement, Bouillonstraat 3, kamer 0.116B.

Vanaf 9.15 uur kunt u bij hem terecht met vragen over de ziektekostenverzekering. Om wachttijden te beperken is het gewenst om vooraf een afspraak te maken. U kunt dit doen via mw. M. de Jong, tel. 883177. RL-medewerkers die nog niet bij DEL Verzekeringen collectief tegen ziektekosten verzekerd zijn, kunnen zich dan ook aanmelden voor de verzekering. Een brochure over de verzekering met daarin de belangrijkste bepalingen, de premies en een aanmeldingsformulier kan worden verkregen bij de dienst P&O.

VACATURES

Schriftelijke sollicitaties onder vermelding van vacaturnummer op brief en envelop binnen 10 dagen te richten aan de dienst P&O.

Interne vacatures gelden uitsluitend voor medewerkers van de RL.

Interne vacature 006

Onder auspiciën van het bestuur van de faculteit Gezondheidswetenschappen wordt een onderzoek voorbereid naar mogelijkheden om in het curriculum gezondheidswetenschappen meer aandacht te besteden aan de relatie tussen sekse en gezondheid. Hiertoe moet een inhoudelijke analyse plaats vinden van het gehele curriculum - propedeuse,

denten: nederlands recht dag-en deeltijdopleiding, Fiscaal recht, Economie en Econometrie. RL-locaties, info: 887172

12-11 Promotie L. Fasotti, 14.00 uur

13-11 Aula gereserveerd

14-11 Voorlichtingsdag voor toekomstige studenten: geneeskunde, Gezondheidswetenschappen, deeltijdopleiding Verplegingswetenschap en Milieugezondheidkunde. RL-locaties, info: 887172

26-11 Promotie J. Bothmer, 14.00 uur

26-11 Promotie J. Codrington, 16.00 uur

27-11 Inauguratie G. Mincke, 16.00 uur

04-12 Aula gereserveerd

10-12 Promotie W. Maertzdorf, 16.00 uur

11-12 Aula gereserveerd

18-12 Promotie H. Boonen, 12.00 uur

18-12 Promotie T. de Kok, 14.00 uur

18-12 Promotie Y. Graus, 16.00 uur

25-12 Kerstmis RL gesloten

26-12 idem

1993

08-01 Dies Natalis, 15.30 uur

22-01 Inauguratie E. Wouters, 16.00 uur

29-01 Inauguratie J. Troost, 16.00 uur

12-02 (Dubbel)inauguratie W. Vermeend en E. Jurgens, 15.00 uur

13-03 Aula gereserveerd

20-03 Aula gereserveerd

28-05 Afscheidsrede E. Marres, 16.00 uur

01-10 Afscheidsrede G. Hofstede, 16.00 uur

stroomprogramma's, afstudeerrichtingen en keuzevakken. Vervolgens moet worden onderzocht waar aandacht voor het thema 'sekse en gezondheid' op haar plaats is, en moet concreet worden aangegeven hoe dit gestalte kan krijgen. De rapportage moet in het voorjaar 1993 worden afgerond. Wij vragen een onderzoeksassistent die dit onderzoek opzet, uitvoert en interessante inhoudelijke en operationele aanbevelingen doet, en daarover regelmatig contact houdt met een daartoe samengestelde begeleidingsgroep.

We zoeken een **afgestudeerde of bijna afgestudeerde gezondheidswetenschapper** die:

- kennis heeft van gezondheidswetenschappen en van vraagstukken rond sekse en gezondheid en inzicht in de recente ontwikkelingen op beide velden;
- ideeën heeft over raakvlakken tussen inhoudelijke ontwikkelingen binnen gezondheidswetenschappen en ontwikkelingen in het onderzoek van sekse en gezondheid;
- ervaring heeft met onderzoek, in die zin dat in korte tijd een goede vraagstelling geformuleerd kan worden en dat instrumenten ontwikkeld worden om deze vraag te beantwoorden (inhoudsanalyse, enquête, interview);
- in staat is binnen het spanningsveld van een grote onderwijsorganisatie interessante voorstellen te ontwikkelen voor inhoudelijke vernieuwing van het curriculum;
- affiniteit met curriculumontwikkeling heeft vanuit het idee van interdisciplinaire samenwerking;
- in staat is tot zelfstandig werken en tot samenwerking met diverse geledingen binnen de faculteit;
- verfrissende ideeën heeft en goede schrijfvaardigheid bezit.

Het betreft een aanstelling voor 7 maanden, m.i.v. 1 oktober 1992. Het salaris bedraagt afhankelijk van opleiding en ervaring maximaal f 3.614,— bruto per maand (schaal 6).

Voor meer informatie:

Klasien Horstman, Vakgroep Gezondheidsethiek en Wijsbegeerte, Un.50, K.5.110, tel. 881144/881118

Interne vacature 007

Ten behoeve van een vooronderzoek naar de theoretische en methodologische plaats van de variabele sekse in het ouderenonderzoek (met name gerontologie) zoeken we een onderzoeksassistent. Het vooronderzoek moet resulteren in een gedegen onderzoeksvoorstel voor (extern gefinancierd) promotie-onderzoek.

We vragen een **afgestudeerde of bij afgestudeerde gezondheidswetenschapper**

- met kennis van vrouwenstudies;
- die ervaring heeft met literatuuronderzoek;
- die op de hoogte is van verschillende theoretische concepten;
- die in staat is meetinstrumenten die in het ouderenonderzoek veel gebruikt worden kritisch te analyseren;
- die zelfstandig kan werken;
- in het bezit van een goede schrijfvaardigheid.

Kennis van het ouderenonderzoek strekt tot aanbeveling.

Het betreft een aanstelling voor 7 maanden, m.i.v. 1 oktober 1992. Het salaris bedraagt afhankelijk van opleiding en ervaring maximaal f 3.614,— bruto per maand (schaal 6).

Voor meer informatie:

Klasien Horstman, Vakgroep Gezondheidsethiek en Wijsbegeerte, Un.50, K.5.110, Tel 881144/881118.

Interne vacature 008

Binnen de vakgroep Moleculaire Celbiologie & Genetica bestaat per 1 oktober 1992 een vacature voor een

histologisch analist m/v voor 1.0 fte

De te benoemen medewerker zal participeren in een onderzoek gefinancierd door de Nederlandse Kankerbestrijding met als doelstelling immunocytochemische verschillende subtypes longkanker te typeren.

Taken:

- het immunohistochemische screenen van vriesmateriaal van longtumoren op expressie van neuroendocrine markers;
- bereiding en screening van monoclonale antilichamen gericht tegen neuroendocrine differentiatie antigenen.

Vereist:

- voltioide opleiding tot histologisch/biochemisch analist;
- vermogen om zelfstandig te kunnen werken;
- ervaring met histologische technieken;
- ervaring met immunoperoxidase en immunofluorescentie technieken;
- ervaring met ELISA technieken;
- kennis van ervaring op het gebied van de hybridoma technologie.

Arbeidsvoorwaarden:

afhankelijk van opleiding en ervaring zal de aanstelling geschieden in max. f 3.614,— bruto per maand (schaal 6 BBRA 1984) voor een periode van 24 maanden.

Info: dr. J.L.V. Broers, tel. 881366 of prof.dr. F.C.S. Ramaekers, tel. 881351.

Deze vacature wordt gelijktijdig in de externe bladen geplaatst.

Interne vacature 009

Bij de vakgroep Psychiatrie i.o., de sectie Neuropsychologie & Psychologie wordt voor de secretariale en administratieve ondersteuning van het onderzoeksprogramma (Veroudering) Hersenen & Gedrag gezocht een

administratief medewerk(st)er 1.0 fte

Het betreft vooralsnog een functie voor de duur van 1 jaar.

Taken:

- voornamelijk type- en copieerwerkzaamheden
- ondersteuning bij archivering
- algemene administratieve ondersteuning

Vereist:

- HAVO-opleiding, liefst gevolgd door secretariale opleiding

- goede beheersing van het Nederlands en Engels
- kennis en ervaring met het gebruik van tekstverwerkende apparatuur (WP, Macintosh).

Afhankelijk van opleiding en ervaring min. f 2.294,- en max. f 3.010,- bruto per maand (schaal 4 BBRA 1984).
Inlichtingen: Mw. E. Misdorp (881041)

Interne vacature 010

Bij de vakgroep Huisartsgeneeskunde is een vacature voor een

Huisarts (m/v) 0.4 fte.

Taken:

Het voorbereiden en uitvoeren van het onderwijs aan artsen in opleiding tot huisarts. Daarnaast onderzoek naar en ontwikkeling van nieuwe vormen van onderwijs in dit verband.

Eisen:

- geregistreerd zijn als huisarts met minstens vijf jaar full-time (recente) ervaring in de huisartspraktijk of een equivalent hiervan
- voorwaarde voor aanstelling is het praktisch werkzaam blijven als huisarts
- onderwijservaring of aantoonbare motivatie zich te scholen in onderwijskundig opzicht
- aantoonbare belangstelling om mee te werken aan verdere ontwikkeling van de huisartsopleiding

Arbeidsvoorwaarden:

Afhankelijk van opleiding en ervaring max. f 7.754,- bruto per maand (schaal 12 BBRA 1984) bij een full-time aanstelling.

Inlichtingen:

V. Dubois (882331/882336) of R. Kocken (882319/2329).

Interne vacature 011

Bij de vakgroep Huisartsgeneeskunde is een vacature voor een full-time functie (eventueel parttime 2 x 0.5 fte) in te vullen door een

huisarts (m/v)

Taken:

De taken van de aan te stellen huisarts hebben enerzijds betrekking op bijdragen aan het basiscurriculum Geneeskunde en het 5e jaars co-schap Practisch Medisch Onderwijs in de Huisartspraktijk (0.5 fte) en anderzijds ter ondersteuning (beleidsmatig en inhoudelijk van de zogenaamde Werkgroep Onderzoek Kwaliteitsbevordering Huisartsgeneeskunde (WOK), een samenwerkingsverband tussen de vakgroepen Huisartsgeneeskunde van de RL en de Katholieke Universiteit Nijmegen.

Eisen:

- opleiding tot en (part-time) ervaring als huisarts
- onderwijservaring of aantoonbare motivatie zich te scholen in onderwijskundig opzicht
- aantoonbare belangstelling om mee te werken aan verdere ontwikkeling van kwaliteitsaspecten in de Huisartsgeneeskunde

Arbeidsvoorwaarden:

Afhankelijk van opleiding en ervaring max. f 7.754,- bruto per maand (schaal 12 BBRA 1984).

Inlichtingen: R. Grol (882331) of R. Kocken (882319/882329).

Interne vacature 012

Bij de vakgroep Algemene Heelkunde bestaat per 1 september a.s. een vacature voor een

onderzoeksassistent (m/v)

De aan te stellen functionaris zal werkzaam zijn binnen het onderzoeksproject "de effecten van eiwitmodificatie op haar in vivo beschikbaarheid".

De experimenten zullen deels in proefdieren plaatsvinden en zullen in het bijzonder het eiwit en aminozuurmetabolisme als onderwerp hebben. De daarvoor benodigde technieken zijn reeds operationeel.

De grotendeels zelfstandige uitvoering van experimenten en verwerking van de gegevens zal een belangrijk deel van de werkzaamheden bevatten.

Aanstelling geschiedt voor de periode 1 september 1992 t/m 30 juni 1993.

Functie-eisen:

Studie gezondheidswetenschappen of medicijnen (studenten in laatste fase van de studie kunnen eveneens solliciteren).

Salaris:

Max. f 3614,- bruto per maand (schaal 6 BBRA 1984).

UNIVERSITEITSBIBLIOTHEEK

UB GESLOTEN op 4 en 5 september

Alle locaties van de Universiteitsbibliotheek zijn vrijdag 4 september en zaterdag 5 september gesloten in verband met de verhuizing van de bibliotheekcomputer door de dienst Informatie, Communicatie en Automatisering.

De Bibliotheek Bonnefanten is derhalve donderdag 3 september extra lang open: van 9.00 - 21.00 uur (i.p.v. tot 18.00 uur).

Nieuwe geautomatiseerde catalogus UB

De UB stapt één dezer dagen over op een nieuwe - verbeterde - versie van de geautomatiseerde catalogus. Dit betekent dat u geconfronteerd wordt met een andere lay-out van het beeldscherm en op een andere wijze moet zoeken. De nieuwe catalogus maakt bv. geen onderscheid tussen een menu- en commandoversie en biedt meer zoekmogelijkheden, o.a. op trefwoord en ISBN. Om vertrouwd te raken met de nieuwe catalogus zullen instructies georganiseerd worden. Hierover zal nog bericht worden.

Openingstijden UB 1992/1993

Bibliotheek/Studielandchap geneeskunde/gezondheidswetenschappen

ma t/m do 9.00 - 21.00 uur, vr 9.00 - 19.00 uur, za 9.00 - 16.00 uur

Bibliotheek Bonnefanten

ma, wo, do, vr 9.00 - 18.00 uur, di 9.00 - 21.00 uur, za 10.00 - 14.00 uur

Studielandchap Economie

ma, wo, do 9.00 - 19.00 uur, di 9.00 - 21.00 uur, vr 9.00 - 18.00 uur, za 10.00 - 14.00 uur

Studielandchap Cultuur- en Wetenschapsstudies / FdAW

ma, wo, do, vr 9.00 - 18.00 uur, di 9.00 - 21.00 uur, za 10.00 - 14.00 uur

Computerruimte FdAW, ma t/m vr 10.00 - 18.00 uur

Studielandchap Rechten

ma t/m do 9.00 - 23.00 uur, vr 9.00 - 21.00 uur, za 10.00 - 17.00 uur

Bibliotheek Jezuïeten september: volgens afspraak

met ingang van 1 oktober: di, wo, do 9.00 - 12.00 uur

Bibliotheek Vijverdal ma t/m vr 9.00 - 17.00 uur

BUREAU INTERN. SAMENWERKING

British Council Fellowships Scheme 1993/94

Ook voor het academisch jaar 1993/94 stellen de British Council en de Foreign & Commonwealth Office weer beurzen beschikbaar voor post-doctorale/post-HBO studie en post-doctoraal onderzoek in het Verenigd Koninkrijk. In totaal zullen ongeveer twintig studenten enige financiële ondersteuning kunnen krijgen. Aanvragen zowel van studenten die voor september 1993 zullen afstuderen, als van reeds afgestudeerden, AWO's en stafleden zijn welkom.

Bij de selectie wordt, naast uiteraard aantoonbare academische kwaliteiten, met name gekeken naar de motivatie: de beurzen zijn bedoeld voor

diegenen die met het oog op hun toekomstige carrière kunnen profiteren van expertise welke expliciet op Britse universiteiten, Colleges en Polytechnics aanwezig is.

De aanvraag- en selectieprocedure gaat nu van start. Ingevulde aanvraagformulieren dienen op **vrijdag 30 oktober 1992** door de British Council ontvangen te zijn. De benodigde formulieren zijn verkrijgbaar bij: Ina Engelen, tel. 883211.

Research Scholarships and Post-Doctoral Fellowships Canada

Under its program of academic exchanges, the Department of External Affairs and International Trade of the Government of Canada offers awards on an annual basis to nationals of several countries, among which of the Netherlands. These awards are intended to enable foreign nationals of high academic standing to undertake graduate studies or post-doctoral research in Canadian institutions. Awards may be applied to research or studies in all areas of the arts, the social sciences and humanities, the natural sciences and engineering. Proposed programs of study must focus on a Canadian subject or include significant Canadian content.

All applications are judged on a competitive basis. The final selection is made on the basis of the academic or artistic merit of the applicant and the justification for carrying out the proposed program of study or research in Canada.

Deadline for all applications is **November 30, 1992**.

Meer informatie: Ina Engelen, tel. 883211.

Openingstijden

Het spreekuur 'Studeren in het buitenland' voor studenten en medewerkers wordt gehouden op woensdag- en vrijdagochtend van 09.00-11.30 uur in de Studie-infotheek van Studentenzaken, Oud-Gouvernement, ingang Lenculenstraat, kamernr. 0311.

LET OP: op vrijdag 11 september 1992 vervalt het spreekuur!!

STUDENT EN ZAKEN

Studentendecanaat

Op di. 8 sept. komt het spreekuur van de studentendecanen te vervallen. Open spreekuur studentendecanen: di. en do. 14.00-16.00, wo. 17.00-19.00 u. Len.26, k. 0310B. Tel. spreekuur ma. t/m vr. 13.30-14.00 u., tel. 883354 (ook voor afspraken).

Studentenpsycholoog

Voor een gesprek met de studentenpsycholoog Ruud van den Berg, kun je een afspraak maken via het secretariaat Studentenzaken, Len.26, kamer 0310B. Tel.: 883354.

Steunpunt Studiefinanciering

Openingstijden: ma. t/m vr. 09.00-12.00 u. en 14.00-16.00 u., tel. 06-3 21 21 51, Len.26.

Studie-Infotheek

Er zijn vele nieuwe studiegidsen aanwezig van studie-mogelijkheden in Nederland op het gebied van HBO en WO, post-HBO en post-academisch. Ook vacaturebladen en de zaterdag-edities van alle grote regionale en nationale dagbladen zijn ter inzage aanwezig. Openingstijden: ma. di. en do. 14.00-16.30 u en wo. 16.00-19.00 u en vr. 09.00-12.00 u. Lenculenstr. 26, kamer 0311, Tel. 883351.

Ordnern te koop

Omdat de studieinfotheek, i.v.m. een betere herkenbaarheid van het info-materiaal, is overgegaan op gekleurde ordners, zijn de oude doch zeer goede zwarte ordners te koop: **5 stuks voor f 10,-**, tijdens openingsuren.

Centrale Studenten Administratie

Openingstijden CSA: ma. t/m do. 13.30-16.30 u. en vr. 09.00-12.00 u.

DE KANS

Een van de werkmaatschappijen van Shell is plotseling haar complete management kwijtgeraakt. Er wordt daarom gezocht naar bijna afgestudeerde academici die voor de duur van één Business Game zitting willen

nemen in het nieuw te vormen management-team. Een bestuurlijke periode die u geen windeieren legt. Let op de displays met folders bij u op de universiteit. In de folder vindt u meer informatie en de aanmeldingsprocedure.

SHELL INTERNATIONAL BUSINESS COMPETITION 1992

Werkgroep INKOM '92

Iets verloren tijdens de INKOM ? Voor gevonden voorwerpen is de werkgroep INKOM bereikbaar onder tel.nr., 883393.

Agenda Aegee-Maastricht

Lokale agenda:

Wo. 23 sep.: Feest in de Momus.

Do. 1 t/m zo. 4 okt.: Introductie weekend.

Elke di.-avond vanaf 22.00 u., borrel in café Metamorfoos.

Europese agenda:

Do. 24 t/m zo. 27 sep.: Wines of Valladolid in Valladolid (Spanje).

Wo. 23 t/m vr. 2 okt.: Promotion tour to Moskva.

Zo. 27 t/m do. 1 okt.: Visit Norway Return to Nature in Trondheim (Noorwegen).

Vr. 2 t/m zo. 4 okt.: President's meeting in Törkeu (Finland).

NSEM

NSEM studentenvakbond, nieuw tel.nr. 043-883142. Lidmaatschap f 10,- per jaar. Activiteiten: **Wo. 9 sep., 17.00 u.:** gastcollege door **Minister Ritzen** in de feesttent bij het nieuwe faculteitsgebouw Faculteiten II. Aansluitend borrel.

Agenda Tafelstraat 13

Di. 8 sep.: 20.00 u., Inschrijfavond. **Wo. 9 sep.:** 20.00 u., Inschrijfavond. Op beide avonden is er volop gelegenheid om je te informeren over de activiteiten die voor het komende jaar op het programma staan. Heb je nog geen **jaarprogramma** ? Vraag er een aan of haal er een af. (tel. 21 56.51) **Zo. 13 sep.:** 10.15 u., St. Janskerk, Vrijthof. Viering van de studenteklesia met de Ref. Kerkgemeenschap Maastricht. Voorganger: ds. Joen Drost.

STUDIUM GENERALE

Cursussen

Studium Generale Maastricht organiseert komend seizoen weer cursussen voor studenten. De cursussen bestaan over het algemeen uit tien lessen en vinden plaats in het Lösstheater (Achter de Barakken 31a) met uitzondering van de cursus fotografie, die vindt plaats in het Kokopand (Hoogbrugstraat 1). Er wordt gestart in de week van 28 sep. Inschrijving dient te geschieden vóór 17 sep. bij Studium Generale, tel.: 043-883545 (van 9.00 tot 12.30 u.) of aanmelden bij SG via postbus 616, 6200 MD Maastricht.

Het betreft de volgende cursussen:

Portret- en modeltekenen voor beginners. Vanaf 28 sep. maandags van 20.00 tot 22.00 u., f 130,- incl. modelkst.

Tekenen naar de waarneming. Vanaf 29 sep., dinsdags van 20.00 tot 22.00 u., f 95,-.

Grafische vormgeving. Vanaf 30 sep., woensdags van 16.00 tot 18.00 u., f 95,-.

Schilderen. vanaf 30 sep., woensdags van 20.00 tot 22.00 u., f 95,-.

Aquareller. Vanaf 1 okt., donderdags van 16.00 tot 18.00 u., f 95,-.

Model in kleur. Vanaf 1 okt., donderdags van 20.00 tot 22.00 u., f 130,- incl. modelkst.

Fotografie (z/w) voor beginners. Vanaf 28 sep., maandags van 19.30 tot 22.30 u., f 95,-.

Theatervormgeving. Vanaf 12 okt., maandags van 16.00 tot 18.00 u., f 45,-.

Theaterbeschouwing. Vanaf 4 okt., zondags voorafgaand aan de voorstellingen van 20.00 tot 22.00 u., f 130,- incl. toegang.

LV&S

1e jaars toernooiweek

In de week van 28 sep. t/m 1 okt. organiseert LV&S een 1e jaars toernooiweek met de volgende takken van sport: basketbal, handbal en veldhockey op ma. 28 sep., badminton op di. 29 sep., korfbal, Nachtvolleybal, tafeltennis en de Savelsbosloop (hardlopen) op wo. 30 sep. en zaalvoetbal op do. 1 okt. Sportkaart is voor deze toernooiweek niet verplicht. Indien niet overtekend kunnen ouderejaars studenten meedoen. Meer info en inschrijven voor 25 sep. bij LV&S.

Extra zwemmen

Elke di. van 21.00-22.00 u. bestaat er de gelegenheid om olv P. Mullenders (M.Z.&P.C.) op vertoon van sport-kaart/zwemabonnement te trainen en/of trimzwemmen.

Interne competities

Badminton: start ma. 5 okt. van 21.30-23.30 u. in sporthal Randwijck. Schaken: start ma. 5 okt. vanaf 20.00 u., Denksportcentrum Wijck. Veldhockey: start ma. 5 okt. van 20.00-23.00 u., kunstgrasveld MHC. Max. 12 teams. Volleybal: start wo. 7 okt. van 21.30-23.30 u. in sporthal Randwijck. Max. 24 teams. Zaalvoetbal recreatief: start do. 8 okt. van 21.30-23.30 u. in sporthal Randwijck. Max. 18 teams. Zaalvoetbal prestatief: start di. 6 okt. van 22.00-23.30 u. in sporthal Randwijck. Max. 18 teams. In tegenstelling tot voorgaande jaren is dit jaar de sportkaart verplicht voor iedereen. Dit geldt voor alle competities. Meer info en inschrijven bij LV&S.

T'ai chi chuan - wijziging

Tijdstip van de t'ai chi chuan training, zoals in het LV&S sportvademecum is vermeld, is gewijzigd: van 20.00-22.30 u. naar **20.00-21.15 u.** Plaats: Toneelacademie, Lenculenstr. 31-33. Dag: ma. Sportkaart verplicht.

Zwemmen - wijziging

Ivm de renovatie van zwembad Dousberg tot 13 sep. '92 zijn er gratis zwembaden beschikbaar in zwembad Heer op vertoon van sportkaart/zwemabonnement. In het LV&S sportvademecum staan deze tijden en dagen vermeld. Voor de periode 31 aug. t/m 7 sep. gelden de volgende juiste zwembaden in zwembad Heer: Ochtend - di., wo. en vr. van 07.00-08.30 u. Middag - di., wo. en do. van 11.00-16.00 u. en vr. van 14.00-16.00 u. Avond - ma. en vr. van 20.30-21.30 u. Recreatief zwemmen op ma. van 12.30-16.00 u.

Zwemmen tijdens de pauze

Met ingang van 14 sep. zijn de tijden en dagen veranderd van het pauze zwemmen in zwembad Dousberg. Nieuwe tijden: ma. t/m do.: 13.00-13.30 uur. Gratis op vertoon van sportkaart/zwemabonnement.

De Medische Faculteit Maastricht:

een nieuwe universiteit in een herstructureringsgebied, 1969-1984

Peter Jan Knegtman

256 blz. incl. foto's,
intekenprijs f 35,00 na verschijnen f 49,00
ISBN 90 232 2714 X

Ter gelegenheid van de feestelijke opening van het nieuwe gebouw van de Medische Faculteit Maastricht van de Rijksuniversiteit Limburg verschijnt op 8 september 1992 het boek *"De Medische Faculteit Maastricht"*.

Deze uitgave beschrijft de ontstaansgeschiedenis van de 8ste Medische Faculteit, de hiermee gepaard gaande belangen en voornemens en de soms stormachtige ontwikkeling, die deze jongste loot in het universitair medisch onderwijs de afgelopen 25 jaar heeft meegemaakt.

De auteur heeft velen van toen en nu geïnterviewd en uit diverse archieven heeft hij interessante documentatie verzameld. Samengevoegd biedt dit iedereen, die geïnteresseerd is in het ontstaan en het wel en wee van de Medische Faculteit Maastricht boeiende leesstof.

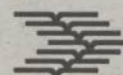
Tot 8 september 1992 kunt u dit boek bestellen tegen de intekenprijs van f 35,00 (na verschijnen f 49,00) d.m.v. het retourneren van onderstaande bestelbon in een open enveloppe (een postzegel is niet nodig) aan:
VAN GORCUM, Antwoordnummer 3, 9400 VB Assen.

Verkrijgbaar in de boekhandel of rechtstreeks bij de uitgever.

Uitgeverij

VAN GORCUM

Assen/Maastricht

BESTELBON

Ondergetekende:

Naam: _____

Adres: _____

Postcode: _____ Woonplaats: _____

Datum: _____ Handtekening: _____

Verzoekt te zenden:

_____ ex. 22714X0 Knegtman-De Medische Faculteit Maastricht à f 35,00

Levering rechtstreeks/via boekhandel*

* doorhalen wat niet van toepassing is.

ALGEMENE WETENSCHAPPEN

LEZING IAIN D. ALEXANDER-CRAIG

Datum: **donderdag 24 september 1992**

Plaats: **Salonzaal, Bouillonstraat 3, Maastricht** Tijd: **11.00 uur**.

Voorafgaande aan de promotie van Drs. H. Velthuisen (16.00 uur, Aula) geeft Dr. Iain D. Alexander-Craig (Dept. of Computer Science, University of Warwick, UK) een lezing over zijn ideeën over blackboard systemen. Een samenvatting van de lezing volgt hieronder.

THE CASSANDRA ARCHITECTURE - Over the last 7 years, we have been developing the CASSANDRA architecture, an architecture for DAI and multi-agent systems. The architecture is based on the blackboard architecture. In this lecture, we describe the architecture and justify its structure. Moreover, we give some insights into our implementations and present experiments, including a concurrent and a distributed version. We will also discuss some of the limitations of the architecture that we see now, and will outline our plans for CASSANDRA's replacement. If time and technology permit, we will demonstrate the system. Voor meer informatie kunt u zich wenden tot Dr. P.J. Braspenning, tel. 043-883491 of Sabine Vanhouwe, tel. 043-883504 (vakgroep Informatica)

ECONOMIE

Wijziging stagecontactpersonen

In tegenstelling tot het vermelde op pag. 84 van de studiegids 1992-1993 is per 1 september 1992 de contactpersoon voor:

Marketing Drs. R. Pans, k. 4.069, tel. 043 - 888.538

Bestuurlijke Informatiekunde, Prof. Dr. Ir. J. Dietz, k. 2.020, tel. 043 - 888.282.

Bereikbaarheid VCE

Met ingang van 1 september 1992 bestaat het secretariaat van de Vaste Commissie voor de Examens FdEW uit de volgende personen:

Mw. Mr. A. Claessens, Secretaris VCE,

Mw. Drs. M. van Thienen, Medewerkster VCE en

Mw. H. Prick, Secretariaresse VCE.

Het secretariaat van de VCE-FdEW is verhuisd, per heden kunt u ons aantreffen in kamer 3.048, Ts. 53. Het nieuwe telefoonnummer is 043 - 888.786.

Voor afspraken met de Secretaris kunt u contact opnemen met mw. Prick, onder bovengenoemd telefoonnummer.

Mw. Van Thienen houdt spreekuren op dinsdag- en donderdagmiddag van 14.00 - 14.30 uur in kamer 3.048.

GEZONDHEIDSWETENSCHAPPEN

Gewijzigde openingstijden van de balie en spreekuur bij Bureau Onderwijs FdGW

Op 24 augustus is de balie van Bureau Onderwijs FdGW, (Universiteitsingel 50, niveau 1) open. Vanaf die dag zijn openingstijden van de balie veranderd nl: van 10.30-11.00 uur en van 15.30-16.00 uur van maandag tot en met vrijdag. De tijden van het spreekuur zijn van 10.15-11.15 uur en van 15.15-16.15 uur. Alle studenten worden dringend verzocht zich aan deze tijden te houden.

Oproep voor student-adviseurs Faculteitsbestuur

De vertrouwenscommissie van de FdGW roept kandidaten op voor de functie van student-adviseurs in het Faculteitsbestuur. Overeenkomstig

het faculteitsreglement benoemt de faculteitsraad 2 student-adviseurs voor een periode van één jaar (september 1992 - september 1993). Herbenoeming is mogelijk. De vergoeding is overeenkomstig de vigerende regeling. Schriftelijke reacties dienen uiterlijk vrijdag 11 september te worden ingezonden aan de secretaris van de vertrouwenscommissie, dhr. J. Wintgens, Faculteitsbureau FdGW, Uns 50. Inlichtingen bij J. Wintgens, Uns 50, kamer 1.246, telefoon 881440.

Gezondheidswetenschappen

Filosofie en Theorie voor de doorstroomprogramma's VW, GVO, en voor KTGW, 2e periode. Studenten die dit blok zullen volgen wordt aanbevolen om aan te schaffen: G. de Vries, De ontwikkeling van wetenschap, Groningen, Wolters Noordhoff, 1985. Voor meer informatie: Klasien Horstman, coördinator (881144/881118).

Studentlid planningsgroep

Gevraagd voor nieuw blok Vrouwenstudies "In staat van gelijkheid", Sekse, beleid en politiek. Start 1e blok studiejaar 1993/1994. Melden bij secretariaat Gezondheidsrecht tel. 881718.

Gezondheidswetenschappen

Tracé Vrouwenstudies. In het derde en vierde studiejaar hebben studenten Gezondheidswetenschappen de mogelijkheid om 5 blokken keuzeonderwijs te volgen. Ze kunnen o.a. vakken volgen van het Tracé Vrouwenstudies, een tracé van 5 blokken die ook apart gevolgd kunnen worden. Woensdag 23 september a.s. vindt een voorlichtingsbijeenkomst plaats over dit tracé. Er wordt antwoord gegeven op vragen als waar gaan deze blokken over, wat kun je mee met het oog op de arbeidsmarkt, hoe valt het te combineren met je afstudeerrichting etc.. Er zullen enige blokboeken ter inzage liggen. Woensdag 23 september 14.00-16.00 uur, Universiteitssingel 50, kamer 5.317. Voor meer informatie: Klasien Horstman, Vakgroep Gezondheidsethiek en Wijsbegeerte, Un.50. 881144/881118.

Training Observeren, blok 2.1.G

De eerste bijeenkomst van de training start in de eerste week van het blok. Voor de tijden: zie rooster. De handleiding van de training is te vinden achterin het blokboek.

Als voorbereiding voor de eerste bijeenkomst dient Bickman, L. 'Datacollection, observational methods' gelezen te worden; tevens is het de bedoeling leerdoelen op te schrijven. Informatie: Geke Blok, tel. 88.1135 of secretariaat Vaardigheidsonderwijs GW, tel. 881740.

Gezondheidswetenschappers

Op 1 oktober 1992 start bij de vakgroep Gezondheidsvoorlichting het project "Ontwikkeling, implementatie en evaluatie van een groepstraining voor homoseksuele mannen gericht op consequent veilig seksueel gedrag". Het project wordt gefinancierd door de Raad voor Gezondheidsonderzoek en het Ministerie van WVC en heeft een looptijd van 2 jaar. Het eerste jaar wordt besteed aan het ontwikkelen en pretesten van de groepstraining en het ontwikkelen en valideren van de meetinstrumenten die gebruikt zullen worden voor de proces- en effectevaluatie. Tevens zullen in deze periode de deelnemers aan de training worden geworven en de trainers worden opgeleid. Aan maximaal drie doctoraalstudenten Gezondheidswetenschappen wordt de mogelijkheid geboden om, in het kader van individueel keuze-onderwijs, in het bovenstaande project te participeren. De activiteiten bestaan enerzijds uit literatuurstudie en anderzijds uit uitvoerende activiteiten zoals het afnemen van focusgroepinterviews en het pretesten van trainingsmaterialen. De tijdsinvestering bedraagt 5 uren per week gedurende 40 weken. Van studenten wordt verder verwacht dat zij als afsluiting een werkstuk schrijven waarin zij hun theoretische en praktische werkzaamheden verantwoorden. Bij een voldoende beoordeling

krijgen zij een aftekening voor één keuzeblok. Studenten die in aanmerking willen komen voor een projectplaats worden verzocht contact op te nemen met Harm Hospers, vakgroep GVO, Kapoenstraat 2, kamer 1007. Bellen kan ook: 883323.

Training Anamnese II, blok 3.1.5

De eerste bijeenkomst van de training start in de eerste week van het blok, voor de tijden: zie rooster. De handleiding van de training is verkrijgbaar bij het Verkoopbureau, titel: 'Anamnese II'. Als voorbereiding voor de eerste bijeenkomst dient hoofdstuk 3 uit de DSM-III R bestudeerd te worden; tevens is het de bedoeling je leerdoelen op te schrijven. Informatie: Geke Blok, tel. 88.1135 of secretariaat Vaardigheidsonderwijs GW, tel. 881740.

RECHTSGELEERDHEID

Balietijden Bureau Onderwijs

Maandag t/m vrijdag van 10.15-11.15 uur en van 14.15-15.15 uur. Op maandagavond is de balie ook geopend van 20.00-21.00 uur.

Verkrijgbaar aan de balie

Roosters en blokboeken avondopleiding en dagopleiding.

First-agenda

First Maastricht organiseert een lezing ter gelegenheid van de opening van het nieuwe academische jaar. Door Prof.dr. J.E.A.M. van Dijk over de ontwikkeling van het fiscaal inkomensbegrip. Op woensdag 9 september 1992. Om 13.30 uur ontvangst met koffie, 14.00 uur aanvang van de lezing. Plaats: Salon en Feestzaal Oud Gouvernement. (Borrel na afloop).

RECHTstreeks

Opening nieuw verenigingsjaar. RECHTstreeks organiseert "Lezing Minister Hirsch Ballin".

7 september 1992, aanvang 16.00 uur. Collegezaal Jezuiten klooster. Entree leden fl. 1,50, niet-leden fl. 2,50.

Militair bestuursrecht

Op vrijdag 11 september 1992 nemen de colleges Militair bestuursrecht een aanvang. Deze colleges worden verzorgd door Prof.mr. G.L. Coolen. In dit keuzevak, dat alleen aan de Universiteit van Amsterdam wordt gedoceerd, wordt met name de rechtspositie van de vrijwillig dienende en dienstplichtige militair aan de orde gesteld. Plaats: Universiteit van Amsterdam, Juridisch Instituut, Oudemanhuispoort, zaal A 212. Belangstellenden dienen zich voor bovengenoemde datum of tijdens het eerste college in te schrijven bij mr. P. Osinga, Seminarium van Hamel, Sectie militair recht, kamer E 307, Kloveniersburgwal 72, 1012 CZ Amsterdam, tel.: 020-5253941.

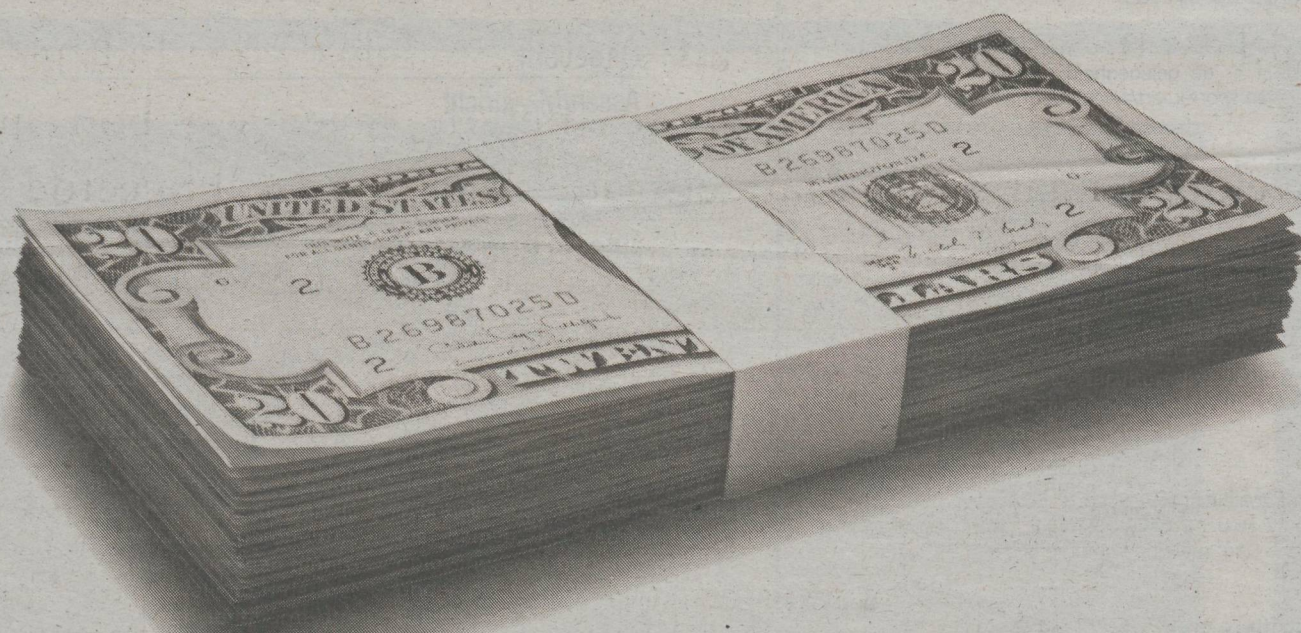
Wiskunde 2.3wéér niet gehaald

Grijp nu je kans EFM-Imperator organiseert i.s.m.

Limburg collegedrs. S. Brouwers
een bijlessencursus wiskunde in bedrijf
geef je op **voor 10-09-1992**

voor nadere inlichtingen bel 04408-2675
of neem contact op met de onderwijscie EFM Imperator kamer 0083 (tel 213)

Eerstvolgende tentamen 29-10-1992.

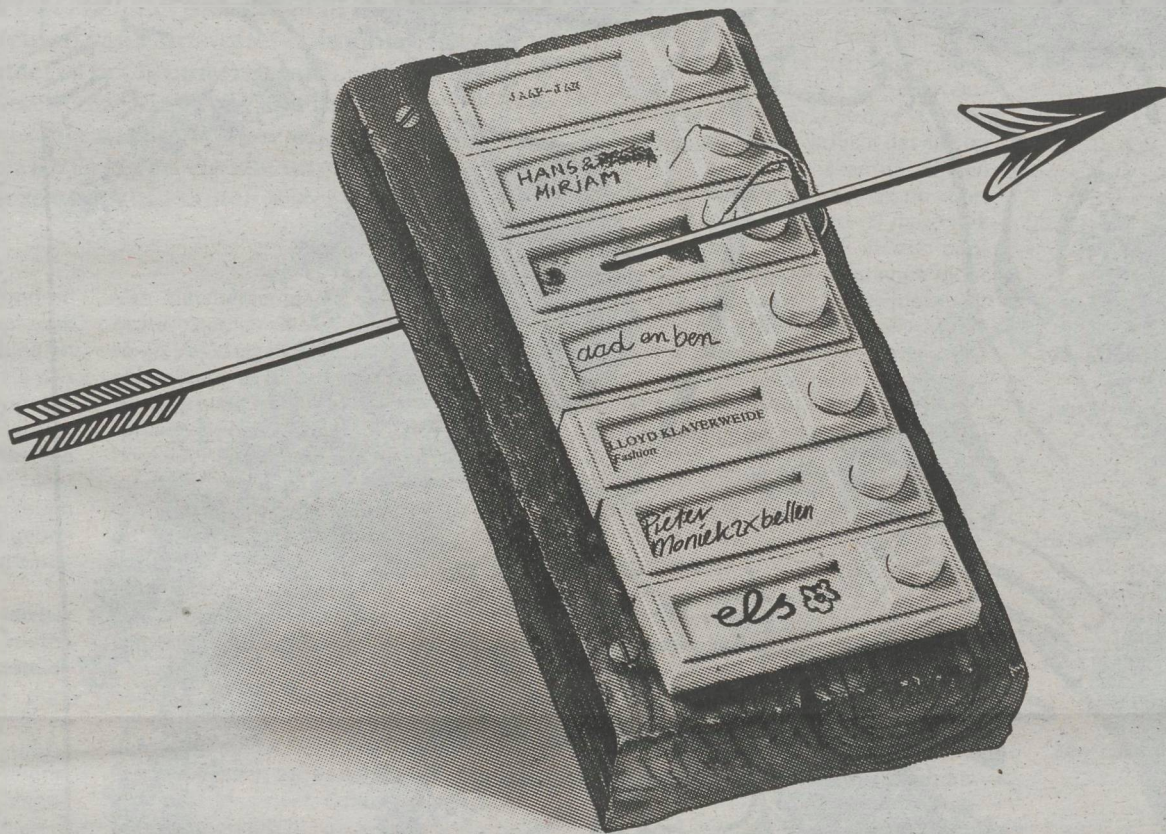
DE PRIJS

Let op de displays met folders bij u op de universiteit. Daar vindt u meer informatie en de aanmeldingsprocedure.

SHELL INTERNATIONAL BUSINESS COMPETITION 1992

ÉÉN TREFFER IN NRC HANDELSBLAD EN JE BENT BINNEN.

NU 50% KORTING VOOR OBSERVANT-LEZERS.

TREFFERS Ben je op zoek naar een nieuwe kamer? Met een Treffer in NRC Handelsblad bereik je maar liefst 576.300* potentiële huisbazen! Dankzij de unieke vormgeving ziet niemand je advertentie over het hoofd. En heb je zo onderdak. Bovendien kun je als student tijdelijk voor half geld adverteren. Dus als je woonruimte zoekt, stuur je snel de ingevulde bon in een gefrankeerde enveloppe naar NRC Handelsblad, afdeling Gerubriceerde Advertenties, Postbus 824, 3000 DL Rotterdam.

NRC **HANDELSBLAD**

(hierlangs uitknippen)

Gewenste tekst		regels	Normale prijs	Studenten prijs**
		1	f 20,82	f 10,41
		2	f 41,64	f 20,82
		3	f 62,46	f 31,23
		4	f 83,27	f 41,64
		5	f 104,09	f 52,05
		6	f 124,91	f 62,46

De vermelde prijzen zijn inclusief 6% BTW.

Ingesloten girobetaalkaart/betaalcheque no.: _____ (het nummer dat op de betaalpas/cheque vermeld staat)

Naam : _____ NRC/Ob Plaatsingsdatum / data : _____

Adres : _____ Rubriek : _____

Postcode : _____ Plaats : _____ Collegekaartnummer : _____

Telefoon : _____ Handtekening : _____

* bron: Summo Scanner 1991

** geldig tot 1 november 1992

Die is al helemaal in de stemming

30 plaatsen bij de Akzo Business Course 1992 voor chemisch technologen en bedrijfseconomen

Talentvolle en binnenkort afstuderende bedrijfseconomen en chemisch technologen kennen Akzo ongetwijfeld. Hoewel er maar weinig consumentenprodukten zijn waar de naam Akzo op staat, is Akzo op oneindig veel manieren in het dagelijks leven aanwezig.

Als één van 's werelds belangrijkste chemische concerns wil Akzo zich daarom graag tijdens een even intensieve als interessante Business Course presenteren aan 15 chemisch technologen en 15 bedrijfseconomen.

Gast van Akzo

De Akzo Business Course wordt georganiseerd van 4 t/m 6 november op het hoofdkantoor in Arnhem en is specifiek bestemd voor doctoraalstudenten die medio 1993 beschikbaar zijn voor de arbeidsmarkt. Als u ambitieus bent en meer wilt weten over vraagstukken uit diverse disciplines van een grote industriële onderneming, is deze Business Course een interessante oriëntatie.

Er wordt uitgebreid ingegaan op de beroepspraktijk van chemisch technologen en economen bij Akzo. In case-studies en discussies gaat u zelf aan de slag in de praktijk. Naast onderwerpen uit uw eigen vakgebied,

komen vooral zaken aan de orde die een multidisciplinaire benadering vragen. Het programma omvat verder lezingen en een bedrijfsbezoek en biedt voldoende ruimte voor informele contacten met Akzo-medewerkers.

Aanmelden gaat als volgt

De talentvolle chemisch technologen en bedrijfseconomen - met een aantoonbare brede belangstelling, die bovendien in de stemming zijn voor drie bijzonder boeiende dagen - kunnen als volgt reageren.

Schrijf in een korte brief uw motivering voor deelname, uw ambities en verwachtingen. Daarnaast een curriculum vitae met gegevens over uw studie(resultaten) en nevenactiviteiten.

Uw brief dient uiterlijk 22 september a.s. in ons bezit te zijn. Selectiegesprekken vinden plaats van 8 t/m 13 oktober.

Bedrijfseconomen kunnen hun brief richten aan de heer drs. R.A. Muller.

Chemisch technologen aan dr. ir. N. Maaskant. Akzo Nederland bv, afdeling Management Development and Recruitment, Postbus 9300, 6800 SB Arnhem. Voor meer informatie kunt u natuurlijk ook bellen: 085-664203.

Columbus in boekenexpositie

Zakenman, imperialist of onderzoeker?

De Universiteitsbibliotheek laat zich niet onbetuigd in dit Columbusjaar. 'De vele gezichten van Christoffel Columbus' heet de tentoonstelling die momenteel in het Bonnefantenklooster te zien is. Oude boeken uit de Jezuïetencollectie geven een beeld van Columbus dat door de eeuwen heen telkens weer wijzigt. Antieke landkaarten en prachtige gravures geven visuele impressies daarvan. Roel Sillen heeft deze expositie samengesteld in het kader van een stage.

Mie kent het verhaal niet? Vijfhonderd jaar geleden vertrok Columbus op zoek naar een kortere zeeroute naar China en Japan. En koppig dat de man was! Hij was zo van overtuigd dat hij geen navigatiefouten gemaakt had en in Indië terecht gekomen was, dat hij de oorspronkelijke Amerikanen 'Indianen' noemde. Hij bleef zijn hele leven volhouden dat de woorden van de inwoners van de ontdekte gebieden gewoon verkeerd uitgesproken benamingen voor China waren.

Al bekend is dat het tekenen van het contract vóór zijn vertrek heel wat voeten in de aarde had. De eisen die Columbus stelde waren niet mis. Hij wilde de titel 'don' krijgen, een benoeming als admiraal en gouverneur van de landen en zeeën die hij ontdekte, 10 % van de winst en deelname aan 12,5 % in alle handelsondernemingen naar de Nieuwe Wereld. Een geraffineerd zakenman dus.

De boeken in de vitrines laten zien dat de sie op Columbus door de geschiedenis heen veranderd. Zo spectaculair als zijn ontdekking van Amerika ook was, in de zestiende eeuw was hij alweer vergeten.

Van zijn heldenplaats verdrongen door grotere namen als Vespucci, Cortez, Pizarro en Vasco da Gama. Columbus werd afgeschilderd als bekrompen en kortzichtig. Na 1700 werd hij gerehabiliteerd en was er sprake van een revival. Hij werd het symbool voor landen die een eigen nationale identiteit zochten. Geromantiseerde biografieën deden het goed in de negentiende eeuw. En in de twintigste eeuw wordt Columbus' bijdrage aan de geschiedenis nou niet bepaald opgevat als een eervolle. Het is ook niet niks als je leest wat de consequenties waren van de botsing van twee zo verschillende culturen. Zware arbeid, uitbuiting en ziektes zorgden ervoor dat de Indianen stierven bij de bosjes. Honderd jaar nadat Amerika ontdekt was, was er nog maar een tiende van de oorspronkelijke bevolking over. Columbus de uitbuiters en imperialist?

Columbus de onderzoeker zette met een mateloze verwondering op papier wat hij zoal aantrof in de Nieuwe Wereld. De reisverslagen werden een literair succes. Europeanen maakten kennis met een geheimzinnige wereld vol onbekende volkeren,

vreemde dieren en tropische planten. Vaak sloeg de fantasie op hol. Prachtige voorbeelden daarvan zijn te zien in een boek uit 1682 van Johan Nieuwof 'Gedenkweerdige Brasiliaanse Zee en Lantreise'. Op een gravure vliegt iets door de lucht dat lijkt op een kruising tussen een vleermuis en een aap met een katachtige kop. Op de voorgrond staat een neushoorn (?) met twee slagranden die als wimpers uit zijn ooghoeken groeien. Een andere gravure toont een Braziliaan op jacht, zijn pijl doorboort een vogel in de lucht. Vrouwen zitten op de grond en knagen op mensenarmen. Het restant, een menselijk been, hangt nog aan het spit boven een vuurtje. Afwijkende religieuze gebruiken vormden ook een dankbaar onderwerp. Het accent lag vaak op wreedheden in de godsdienstbeleving. Veel prenten tonen doodskoppen, bloed, levende mensenoffers en uitgerukte harten.

Columbus heeft van alles wat, van de zakenman, de imperialist en de onderzoeker. Uit het grote aantal publicaties die dit jaar al verschenen zijn, blijkt dat men nog steeds op zoek is naar nieuwe gezichten die een nog onbekende Columbus laten zien. Hij blijft de gemoederen bezighouden.

De expositie is tot 24 oktober te bezichtigen in de Universiteitsbibliotheek, Bonnefantenstraat 2, op werkdagen van 9.00 tot 17.00 en 's zaterdags van 10.00 tot 14.00 uur.

arianne van der Bolt

Grandioze debuutfilm van Singleton in Lumière

Bush & the Boyz

De zwarte cinema was tot voor twee jaar geleden welhaast anoniem met één naam, die van regisseur Spike Lee.

Uitdagerijen (Do the right thing) en interracial verhoudingen (Jungle Fever) zijn de favoriete thema's van de zwarte schrijver, regisseur en acteur, die zichzelf bij voorkeur de rol van best supporting actor ebedeelt.

die hoedanigheid neemt hij vaak de rol van de hoedant voor zijn rekening, zoals het moment in Do the right thing waarop Spike Lee een vuilnisvat door een ruit gooit. Het is de acteur Lee die de tekst zegt van schrijver Lee, en daarmee eerst verdienking op zich laadt en vervolgens aadt dat het Lee is. Maar uiteindelijk is het Lee wél, zoals het (duidelijker) Oliver Stone is die James Woods in Salvador en Kevin Costner in JFK als mondstuk inhuurt of zijn soms tenenkrommende beginverklaringen. De boodschap is eenvoudig: Lee en Stone zijn mannen met een missie.

Wat gaat goed tot het vervelend wordt. In de overigens matige komedie City

Slickers zit wat betreft Lee's zwarte bewustzijnsgevoel een aardige grap. Een zwarte vader en zoon zijn beiden tandarts. De blanke Billy Crystal: 'Oh, you're dentists!' De zoon: 'Yeah, we're black and we're dentists, but let's not make an issue out of it.' Crystal verbaasd. De vader: 'No son, it's you who's making an issue out of it.' Regisseur John Singleton (autodidact, 24!) kwam twee jaar geleden dan ook op het juiste moment met een debuutfilm die niet overloopt van Malcolm X-iaanse sentimenten en al te vette brother-blues: Boyz 'n the hood. De (neighbor)hood waar het in deze film over gaat is South-Central L.A., waar een druppel genaamd Rodney King enige maanden geleden de emmer nog deed overlopen. Bush had Boyz moeten zien - gesteld dat hij het toen niet reeds te druk had met de voorbereiding van zijn tweede October Surprise - dan had hij tijdig maatregelen kunnen nemen, zo klonk het uit de culturele marge.

Singleton laat het publiek zelf psychologiseren, is dus niet pedant en behoort een gewillig oor/oog te vinden. Het verhaal, een jongeman heen en weer geslingerd tussen een principiële pa en een op hun eigen bijzondere manier ook weer principiële straatbende, gaat nergens om dramatische redenen uit de bocht en wordt strak, bijna Spielbergiaans (!) opgebouwd.

Zie bijvoorbeeld de kinderjaren-scènes aan het begin van de film. Alle acteurs (o.a. Larry Fishburne als principiële pa) nemen overtuigend stelling, en het is aan de onverwachte meesterhand van de jonge Singleton te danken dat iedereen de film naar believen kan uitleggen - in filmhuizen een kwaliteitsgarantie. De slotscène op de veranda bijvoorbeeld. Ik lees: ze snappen elkaar gewoon niet dus alles blijft klote. Een ander kan lezen: de hoofdpersoon snapt het dus alles komt wellicht goed. Met andere woorden, Bush had de film tien keer kunnen zien en zich desondanks kunnen afvragen: 'It's bad, but are they really that mad?' Ik ben benieuwd of Singleton met een tweede, wellicht iets meer geprononceerde film die vraag wil beantwoorden zonder meteen in Spike Lee-jargon te moeten vervallen. Als er één is die het kan moet het Singleton zijn, die met zijn debuut een klassieker heeft afgeleverd zoals vijftig jaar geleden Orson Welles dat deed. Voor een keer ben ik het eens met Oprah Winfrey, die de verlegen regisseur in haar programma enthousiast toeriep: 'My God, you must be brilliant.'

Eugène Baak

Boyz 'n the hood, tot en met 16 september in Filmhuis Lumière, aanvang 20.30

Columbus-boeken uit de Jezuïetencollectie, geëxposeerd in het Bonnefantenklooster (foto Nelis Tutkey)

Agenda

donderdag 3 september

Kasten voll, letters bij de lunch, een wandeling langs de literatuur, Stadsbibliotheek, 12.30

Jan Rietman Band en Anita Meyer, Roland Celebration Tour 1992, Stadsschouwburg Heerlen, 20.00

vrijdag 4 september

Spaanse feestavond, Andere Wereld, 20.00

Masterclass Regie, Manfred Karge, Tonrrlacademie, 20.30

Carillonconcert, mmu politiekapel, Markt, 20.30

Toneelacademie, Masterclass Regie Manfred Karge, 20.30

zondag 5 september

Together again, bluesconcert, Andere Wereld, 22.00

woensdag 9 september

Boventonenconcert, Minimal Music, Stadsschouwburg Heerlen, 20.00

Exposities

Ray Smith, schilderijen, **Edmond Bellefroid**, schilderijen, werken op papier en beschilderde vazen, **Aldo Rossi**, maquette en tekeningen Bonnefantenmuseum, 12 april t/m 6 sept. Di t/m vr 10-17 za, zo en feestdagen 11-17

Rosemarijn van Limburg Stirum, schilderijen en houtsneden, Galerie Anny van den Besselaar, 7 aug. t/m 6 sept. Vrij t/m ma 13-17.30

Harry op de Laak, schilderijen, **Hein Severijns**, porselein, Galerie Artisant, 12 sept. t/m 10 okt. Di t/m za 13.30-17.30

Ton Franssen, **Christian Heinrich**, tekeningen en schilderijen, Simera Signe galleries, 5 sept. t/m 10 okt. Wo t/m za 13.30-17.30

De mensen en de dingen, beeldende kunst, Gemeente museum Roermond, 5 sept. t/m 1 nov, di t/m vr 11-17, za en zo 14-17

Film

Speelweek 3 t/m 9 september

Filmhuis Lumière, Bogaardenstraat 40b

La belle noiseuse, 20.00

Boyz n the hood, 20.30

A idade maior, 22.00

Cinema Palace, Wyckerbrugstr.

Basic instinct, dag. 21.00

Beethoven, dag. 18.45

Lethal Weapon, dag. 14.30, 18.30 en 21.30

Batman, dag. 14.30 en 18.30

The band that rocks the cradle, dag. 21.30

Mabi, Kleine Gracht 24A

Alien 3, do t/m zo 14.30, 18.30 en 21.15, ma t/m wo 21.15, wo ook 14.30

White sands, do t/m zo 18.30 en 21.15, ma t/m wo 21.15

Wayne's world, do t/m zo 14.30, 18.30 en 21.15, ma t/m wo 21.15, wo ook om 14.30

Flodder in Amerika, do t/m zo 14.30, 18.30 en 21.15, ma t/m wo 21.15, wo ook om 14.30

Cine "K", St. Bernardusstraat 13
Hamlet, dag. 21.00

Dóe iets!

Zoals ieder jaar heb ik de gebele zomer peinzend doorgebracht. Met de handen in het haar zat ik op het terras, lag ik aan het strand en bing ik achter de PC. Het Grote Zomerraadsel is altijd weer: schrijf ik nog wel een jaargang Observanten vol met dat geneuzel, en zoja, waar moet het in 1992/1993 dan in 's Heeren naam over gaan? Ik ben een jaar alleen maar woedend geweest, gevolgd door een jaar van uitzinnige liefde. Daarna heb ik 35 afleveringen lang lopen mieren over het feit dat ik een groot romanschrijfster moest worden, en ja hoor, het gevolg was dat ik vervolgens een feuilleton in 35 afleveringen op de achterpagina plempte (koopt overigens dat prachboek!). De afgelopen jaargang laat zich karakteriseren als domme prietpraat. Dóe iets, Eva! schreeuwde ik mijzelf toe. Tracht eens wat substantie op die achterpagina te krijgen!

En zo is het gekomen: dit jaar zal ik jullie verblijden met wetenschappelijke bespiegelingen. We zitten toch zeker niet voor niets op een universiteit? Nou dan! Dus behoren wij ons een beeld te vormen van Wetenschap. Niet de doorsnee-wetenschap die economen, medici, juristen en andere vage leuterkoppen in onze hoofden trachten te gieten, nee, Ware Wetenschap, op z'n Limburgs ook wel Wetesjap genoemd. Om nog maar eens een oude maar beproefde stelling te reciteren: wetenschappers horen geen schappenwetters te zijn, behoren hun kennis niet uit mijlenlange magazijnstellingen vol dure boeken te halen.

Wat is wetenschap? Ik sluit mij voor het gemak aan bij de woorden die Maarten Biesheuvel de oude gek Mellenberg in de mond legt: 'Eerst ga je meten, dan doe je wat en tenslotte ga je weer meten. Dan vergelijk je de eerste uitkomst met de tweede en in het verschil ligt dan de verandering die er is aangebracht.' Al het gedoe over positivisme, normaal-wetenschap en maatschappij-wetenschappelijk-technologische constructies zal mij worst wezen. Je kijkt, je doet iets, je kijkt weer, en als je iets raars ziet bedenkt je hoe het zou kunnen komen. Deze visie opent eindeloze perspectieven op een volledige jaargang diepzinnige gedachten.

Om maar eens een voorbeeld te noemen: je ziet een leuk meisje, je kust haar en je kijkt nog eens goed. Is er enige verandering opgetreden? Welke? Kan je nog wel goed kijken (het is immers voorstelbaar dat ze je uit woede beide ogen dichtgetimmerd heeft)? Staan haar lippen langer dan normaal in de tuisstand? Moet je wellicht het experiment nog eens herhalen onder andere omstandigheden? Waar dan? Op een mistige straatboek of bij haar in bed? Het is zaak om de feiten geheel onbevangen tegemoet te treden. We moeten ons niet laten verblinden door kennelijk vaststaande randvoorwaarden. Zoals Raoul Chapkis een stelletje onderzoekende maanbewoners al liet zeggen dat leven op aarde onwaarschijnlijk was (immers, levensvormen kleiner dan 0,03 milj lang - de kleinste details zichtbaar door de maan-telescopen - zijn onwaarschijnlijk maar niet onmogelijk), zo moeten ook wij alles betwijfelen en ter discussie stellen. Waar bestellen panthers dat sjeke patroontje voor hun jas? Waarom is koffie op de vakgroep Gezondheidsvoorlichting smakelijker dan bij Immunologie? Waarom sluipen er mono-klonale antilichamen incognito door Faculteiten II? Is de samsoniite-attaché werkelijk vergroeid met de rechterhand van de vierdejaars economie? Werkt het vlinder-effect ook bij hommels? Vrees niet, over enkele maanden weet U het antwoord!

Eva

Belgische kamers: een uitkomst voor Nederlandse studenten.... en voor 'marginalen'? (foto Nelis Tutkel)

„Wij willen hier geen vuiligheid op kamers”

Met de kamermarkt in Maastricht is het niet al te best gesteld, maar het zou pas echt een doffe ellende zijn als we België niet naast de deur hadden. Terwijl het in Maastricht jaren duurde voordat de woningbouwverenigingen hun eerste studentenappartement konden aanbieden of voordat particulieren konden worden overgehaald een leegstaande slaapkamer te verhuren, werd in België met wat Durox-blokken en wasbakjes de ene loods na de andere binnen een mum van tijd omgetoverd tot een winstgevend logementsgebouw.

BERICHT UIT MAASTRICHT

Zo zijn de laatste jaren vlak over de grens, in de gemeenten Lanaken en Riemst, zevenhonderd kamers gebouwd. Dankzij strengere eisen van de gemeenten is de kwaliteit de laatste jaren sterk verbeterd en kunnen de Belgische 'koten' qua comfort en prijs concurreren met de kamers in Maastricht. Toch hebben veel kotbazen en -bazinnen het steeds moeilijker hun kamers vol te krijgen en vol te houden. Voor veel studenten is een kamer in België een noodoplossing, die je pas aanvaardt als je bij het zoeken in Maastricht letterlijk en figuurlijk de grens hebt bereikt. Veel België-gangers vinden na verloop van een paar maanden, als de grootste druk van de kamermarkt af is, toch nog een kamer in de stad en remigreren. Alleen studenten die een jaarcontract hebben afgesloten (zeer gebruikelijk in België), moeten hun drang naar het vaderland tot het eind van het jaar onderdrukken. En tenslotte - het moet gezegd worden - is er een groep die liever in het land van Hoegaarden en Stella blijft wonen waar het nog voorkomt dat de bakker tien procent korting geeft aan 'die arme studenten'. Er dreigt dus kotleegstand, ook al omdat de Belgische kamereigenaren er niet altijd rekening mee hebben gehouden dat er in Maastricht behalve steeds meer studenten ook steeds meer kamers zijn gekomen, die de Belgische noodoplossing minder noodzakelijk maken. Zelfs dezer dagen, in het heetst van de strijd om woonruimte, heeft het Kamerburo nog zeker twintig kamers in België in de aanbieding. De afgelopen jaren hebben veel Belgische verhuurders daarom hun toevlucht gezocht tot particuliere bemiddelaars, die wel voor huurders konden zorgen. En zo begon de commerciële ellende, beschrijft burgemeester Alex Vangronsveld van Lanaken (die dus burgemeester van Lanaken is en niet van Gronsveld): „Het hek was van de dam. Er kwamen allerlei personen in die kamers terecht, die daar niets te zoeken hadden, behalve goedkope woonruimte. Toevallig alleenstaanden, mensen met relatieproblemen, of vreemdelingen die zich vervolgens met het huurcontract in de hand laten inschrijven bij de OCMW, zeg maar onze sociale dienst. Die vragen dan de status aan politiek vluchteling. Onze OCMW moet dan de kamer betalen mét drie maand waarborg. En ook allerlei marginale figuren uit de omgeving komen op die goedkope woonruimte af. Dat trekt een zware wissel op de OCMW. In Smeermaas hebben we zelfs duidelijke aanwijzingen dat daar in een pand drugsverslaafden tussen de studenten wonen!” Politiecommissaris Claessens, die inmiddels de kamer van de burgemeester is komen binnenlopen, knikt bevestigend.

Er moesten maatregelen genomen worden om 'het proper en veilig imago van Lanaken' als studentenoord te bewaren, vond niet alleen de burgemeester: „Het zijn juist de studenten geweest die geklaagd hebben dat het de verkeerde kant opging. Ik heb zelf in Leuven op kot gewoond en heb daar gezien welke wantoestanden kunnen ontstaan als je niet op tijd ingrijpt.” Dus heeft het gemeentebestuur besloten de huiseigenaren voor de keuze te stellen: of ze verhuren hun kamers aan studenten of aan niet-studenten, maar vooral niet aan beide. De nieuwe regel is op 1 september ingegaan. Ter geruststelling van de kamerzoekenden: van de 27 huiseigenaren hebben er 26 (samen goed voor 404 kamers) te kennen gegeven dat zij alleen maar aan studenten willen verhuren. De 27-ste was een cafébaas, die kamers verhuurt aan gasten die de dag bij hem in het café doorbrengen en na hun laatste glas niet al te ver willen, c.q. kunnen lopen. Alle verhuurders kunnen voortaan

regelmatig bezoek van de politie verwachten die komt controleren of inderdaad studenten wonen in studentenhuizen en niet-studenten in niet-studentenhuis. Kamerbewoners die niet kunnen aantonen dat zij studeren of ingeschreven staan in het bevolkingsregister, krijgen een proces-verbaal, evenals de verhuurder die aan niet-studenten verhuurt. De burgemeester kan zelfs de sluiting van het studentenhuus bevelen.

De maatregel is een groot succes, want volgens de burgemeester en commissaris zijn alle huurcontracten met niet-studenten door de studentenhuiseigenaren opgezegd. Helaas zijn er vier huurders die dat niet pikken en die weigeren op te krassen. Het is niet bekend of zij de rechtmatigheid van de gemeentelijke verordening bij een beroepsinstantie aanvechten, maar ze dat van plan zijn, hebben ze volgens de burgemeester toch geen schijn van kans hun zaak te winnen: „De gemeente heeft het volste recht een onderscheid te maken tussen huizen voor studenten en niet-studenten. Een student heeft tijdelijk een kamer nodig waar hij kan eten, douchen en slapen op dagen dat hij lessen moet volgen. In het weekend gaat hij naar huis. In dat geval worden heel andere eisen aan de woonruimte gesteld dan wanneer er die ruimte permanent wordt bewoond door iemand die daar de hele dag rondhangt. We hebben gevallen meegemaakt dat er drie of vier mensen in één kamer woonden of dat een kamer aan meerdere personen was verhuurd. Het komt namelijk vaker voor dat mensen die in scheiding liggen of anderszins problemen hebben hier een kamer huren om een adres in België te krijgen. Als op een goede dag de deurwaarder aanklopt, blijkt de kamer leeg of woont er heel iemand anders, omdat de kamer dubbel is verhuurd.”

De bedoeling van de gemeente laat weinig aan duidelijkheid te wensen over het grote kamerbestand mag niet als een magneet op de 'marginalen' werken die de omgeving onveilig maken. De hoofdveldwachter van de aanpalende gemeente Riemst, J. Theunissen, zegt het wat krasser: „Wij willen hier geen vuiligheid op kamers. Ik heb niets tegen Nederlanders, Duitsers of Fransen, maar we willen hier geen toestanden als in Luik of Brussel.” De raad van de gemeente is nog niet zo ver dat er een verordening als in Lanaken is aangenomen, maar dat belet de veldwachter niet om preventieve maatregelen te nemen: Wie niets in de gemeente te zoeken heeft, zal niet worden ingeschreven. Een Nederlander die van zijn vrouw af is, zal niet worden toegelaten als hij op een studentenkamer gaat wonen. Wie zonder inschrijving toch in Riemst komt wonen, wordt op de bon geslingerd. „Maar helaas heeft de procureur tot nu toe niets met de verbalen gedaan,” voegt hij erbij. Een zucht aan toe. Toch zal de controle op kamerbewoners scherp blijven, zeker nu de kamers minder gemakkelijk aan studenten zijn te verhuren: „Wij hebben de schrik dat er nu heel ander volk op afkomt. Die moeten we wegjagen voordat het te laat is.” De zeven politiemensen van Riemst hebben ieder een deel van de vierhonderd kamers in Riemst toegewezen gekregen om met grote regelmaat te controleren wie er wel en niet woont. Er valt nu veel recht te zetten: van de vierhonderd kamerbewoners staan er immers maar driehonderd ingeschreven in het bevolkingsregister en veel studenten die wer teruggaan naar Nederland, nemen niet de moeite zich te laten uitschrijven.

Dat het allemaal zo streng moet worden wijt de hoofdveldwachter aan drugs en de daarmee samenhangende criminaliteit. Als er in Nederland afgelopen harder was opgetreden tegen de handel, had Riemst nu niet de gevolgen gezeten, daar is Theunissen van overtuigd: „Ik ben over vijf jaar met een groep Belgische politiemensen in Maastricht geweest. Daar werd ons verteld dat op dat moment tachtig dealers in Maastricht gekend waren op een moment dat we hier nog niet wisten hoe drugs er uitzagen! Waar hebben ze die tachtig toen niet opgepakt? Dan hadden we nu niet met de gevolgen gezeten. Laatst hebben we hier 's nachts in het veld gepost. Iedere vijf auto's die we gecontroleerd waren er vier op weg naar Maastricht om drugs te kopen. Dat soort mensen probeert dan hier tussen de studenten een kamer te vinden, Stel U voor dat die naast Uw studerende dochter komt wonen!”

Jacques Herr